

12. kongres Zveze komunistov Jugoslavije

Imamo dovolj moči

V minulih dneh so bile oči domače in svetovne javnosti uprte v beograjski center Sava, kjer je potekal 12. kongres jugoslovanskih komunistov. Ne le komunisti, ampak vsa jugoslovanska javnost pojmuje minuli kongres kot nadaljevanje naše socialistične revolucije. Zveza komunistov bo zato morala s svojim delovanjem zagotoviti uresničitev vsega kar sta v revolucijo vložila Tito in Kardelj. Kongres je bil torej predvsem spopad z vsem kar je zaviralo in onemogočalo kontinuiteto naše revolucije.

Delovni dogovor jugoslovanskih komunistov vsebuje oceno doseženega družbeno-ekonomskega razvoja, analizo družbenih protislovij ter temeljne smeri in načine delovanja komunistov pri

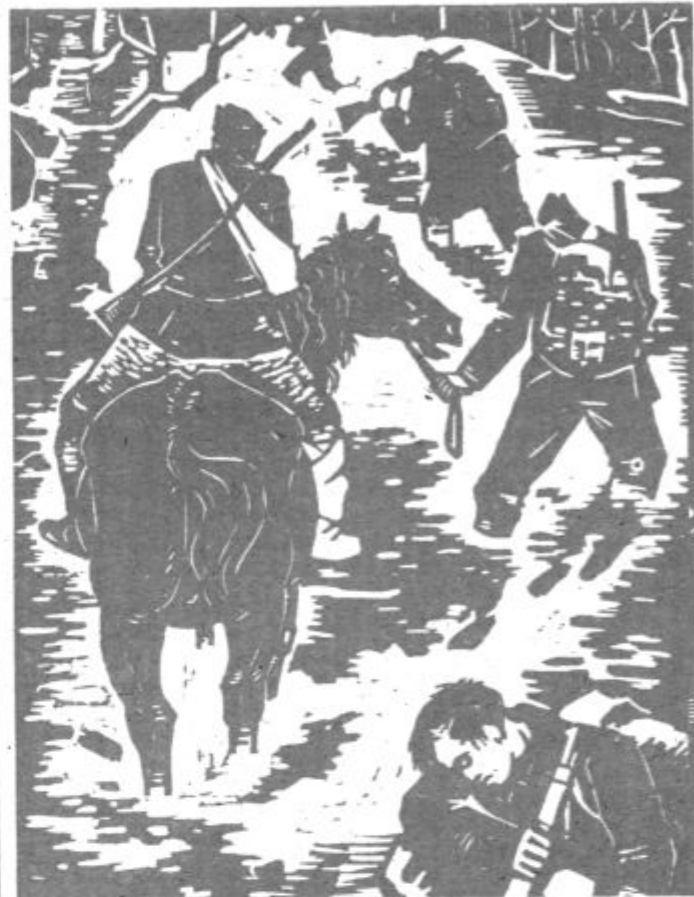
premagovanju slabosti. Predloženi dokumenti so opredelili nekatere temeljne naloge, bilo pa je v njih preveč ponavljanja in zapisanih veliko znanih nalog, premalo pa so bili dorečeni načini, kako naloge dosledno uresničiti. Zato se delegati niso mogli izogniti jasnemu dogovoru o boju zveze komunistov proti slabostim, nedoslednostim in odstopanjem, ki so v gospodarsko in politično življenje vnašala številne zadrege ter odvracala pozornost delavcev od bistvenih vprašanj socialističnega razvoja in njihove prihodnosti delavcev samoupravljalcev.

Poseben kongresni dokument je bil zato nujno potreben. Resolucija, ki so jo sprejeli zadnji dan kongresa, temelji na izhodiščih javne razprave in na mnenjih več

kot 500 razpravljavcev. Je dokument, ki v dvanajstih točkah nalaga vsej družbi, vsem socialističnim silam in predvsem komunistom stabilizacijo kot prvo nalogo. Hkrati izraža zaupanje v moč in sposobnosti delavskega razreda in vseh naših ljudi, da bomo uspeli uresničiti vse kar je potrebno in kar želimo. Upravičeno torej lahko pričakujemo, da se napake iz prejšnjih let ne bodo ponovile.

Tudi zato, ker so bile zaostrene gospodarske razmere na 12. kongresu jugoslovanskih komunistov v ospredju pozornosti in se jim niso mogli izogniti v nobeni izmed šestih komisij. Še najmanj so se smeli izogniti odgovornosti, ki je bila vodilna misel vseh razprav, natančna in dosledna: komunisti morajo

odgovarjati za slabe samoupravne odnose, za malomarnost in nedisciplino, ne spoštovanje dogovorov in sporazumov, negospodarno ravnanje, skratka za vse, kar nas je privedlo v sedanji položaj. Lastne odgovornosti ne morejo več prikrivati z ukazovanjem samoupravnim in drugim organom kaj in kako naj delajo. S političnim vplivanjem bodo morali pridobiti ljudi za spreminjanje škodljivih odnosov in razmer. Nikoli doslej se to stališče ni izoblikovalo tako ostro. Za neizpolnjevanje partijske politike bo moral poslej vsak član prevzeti popolno odgovornost, tudi politično. Neodgovornost naj bi v bodoče nasledila tudi izključitev iz zveze komunistov in slovo od udobnega stolčka na sicer odgovornem delovnem mestu.

Kolona v snegu.

3. julij

Rudarji slavijo

V Šaleški dolini se že nekaj časa vrstijo prireditve ob letošnjem prazniku rudarjev in vseh delavcev Rudarsko elektroenergetskega kombinata. Tudi tokratni 3. julij bodo rudarji proslavili ob pomembnem delovnem uspehu, ki najbolje — kot že ničkolikokrat doslej — kaže na njihovo veliko zavest in pripravljenost pomagati pri uresničevanju ciljev gospodarske stabilizacije — pri zagotovitvi prepotrebne energije. Rudarji so namreč do konca preteklega tedna nakopali kar 2.545.600 ton premoga. To je za 133.000 ton več kot so predvidevali v osnovnem letnem načrtu. Sprejeli pa so tudi novo obvezo. Odločili so se, da bodo letos nakopali ne le 4.700.000 ton

lignita kot so zapisali na začetku leta, ampak bodo storili vse, da bi v dodatnih dvanajstih sobotah nakopali še 200.000 ton lignita. Torej je letos njihov cilj nakopati 4.900.000 ton premoga.

Rudarji, želimo vam, da bi uspeli v teh prizadevanjih in vam hkrati čestitamo k vašemu stanovskemu prazniku, enako tudi vsem delavcem sozda Rek.

Hortikultura 82

Danes otvoritev razstave

Razstavo Hortikultura 1982 gosti tokrat Titovo Velenje. V želji, da bi mesto z razstavo največ pridobilo, je štab za hortikulturno ureditev naselij v občini sklenil, da naj naš kraj, skupno z ostalimi naselji v občini, spet postane cvetlični vrt. V pripravah na prireditev so izoblikovali kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne programe za urejanje okolja in odpravljanje slabega odnosa človeka do narave.

Od danes pa do 4. julija si lahko v šoli Miha Pintar Tole do na razstavi Hortikultura 82 ogledate čudovit šopek, ki

so ga oblikovale Agraria Brežice — tozd Hortikultura, domače cvetličarne, vrtnarija, HPH iz Titovega Velenja in še nekateri. Lovci so pričarali pogled v živalski vrt, iz kočevskih gozdov je prihlačal rjavi medved, svoje pa so dodali še ribiči, društvo zeliščarjev in gobarjev iz Šoštanja, čebelarji iz Titovega Velenja, društvo rejcev ptic in drugi. Šaleška mladina prikazuje svoj odziv na poguben vpliv onesnaženja okolja.

Dobrodošli torej na razstavi Hortikultura 82 v Titovem Velenju!

V počastitev 12. kongresa ZKJ

Sprejeli 73 novih članov

V počastitev 12. kongresa ZKJ, ki je bil nov izraz pripadnosti idejam tovariša Tita in Kardelja in odločnosti nadaljevati našo pot samoupravljanja, je predsedstvo občinskega komiteja ZKS Velenje pripravilo v domu kulture v Titovem Velenju priložnostno slovesnost, med katero so sprejeli v zvezo komunistov 73 novih članov iz 34 osnovnih organizacij. Sprejema so se udeležili tudi komunisti, ki so prejeli člansko izkaznico že pred tridesetimi leti.

Vsem zbranim je spregovoril Rafko Berložnik, predsednik občinskega komiteja ZK in hkrati čestital novim članom ob sprejemu. Pri tem jim je dejal, da bodo morali odslej kot komunisti še odgovorneje uresničevati vse zadane naloge. Obenem je izrekel v imenu vseh optimizem in odločnost, da bo zveza komunistov tudi tokrat kos vsem težavam in odločno nadaljevala boj za stabilizacijo našega gospodarstva, nadaljnjo krepitev bratstva in enotnosti in vseh pridobitev naše revolucije.

Iskreno čestitamo vsem velenjskim rudarjem in delavcem Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje

za 3. julij —
DAN RUDARJEV

vsem borcem in aktivistom narodnoosvobodilne vojne

za 4. julij — **DAN BORCA**

- Skupščina občine Velenje
- Izvršni svet skupščine občine Velenje
- Občinska konferenca SZDL Velenje
- Občinska konferenca ZKS Velenje
- Občinski svet ZSS Velenje
- Občinska konferenca ZSMS Velenje
- Občinski odbor ZZB NOV Velenje
- Občinska konferenca ZRVS Velenje
- Občinska konferenca ZVS Velenje

NNNP

Požarna varnost

Vsako leto povzročijo požari v naši občini veliko materialno škodo. Pogosto se pojavijo tudi na delovnem mestu, kjer lahko povzročijo delovno nesrečo obenem pa ogrozijo zdravje in življenje ljudi.

Republiški zakon o varstvu pred požarom nalaga vsem delovnim ljudem in občanom v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih nalogo, da varujejo pred požarom družbeno premoženje ter življenje in premoženje občanov.

Zakon o varstvu pred požari obvezuje poleg tega organizacije združenega dela, druge organizacije ter državne organe in ustanove, da morajo sistematično poučevati delavce o požarni varnosti, o ukrepih za varnost pred požari ter jih naučiti uporabljati gasilna sredstva, ki so na voljo na delovnem mestu. Od vsakega občana tudi zahteva, da odstrani nevarnost za nastanek požara in da pogasi požar, če to lahko stori brez nevarnosti zase in za okolje. Če tega ne more, je dolžan obvestiti milico in gasilce.

Požarna varnost je pomembna sestavina splošne varnosti zaposlenih in premoženja, je dejavnik, ki močno vpliva na blagostanje v družbi

in varno počutje med delavci. Vključuje se v koncept SLO in družbene samozaščite, saj preko najrazličnejših oblik preventivne ter reševalne dejavnosti prispeva pomemben delež h krepitvi obrambne sposobnosti naše skupnosti. Namen požarno preventivnih ukrepov pa je preprečiti nastanek požara. Osnova požarne preventive je delovna disciplina. Kjer je delovna disciplina, je tudi red in čistoča. Opuščanje reda in čistoče na delovnem mestu pa je zibelka začetnega požara. Zato pravočasno odstranjujemo vse nepotrebne, gorljive predmete, vzdržujemo električne napeljave in naprave, pred odhodom z delovnega mesta pa natančno preglejmo ožjo in širšo okolico in odstranimo morebitne povzročitelje požarov.

Ne kadimo na nedovoljenih mestih ter ne odlagamo cigaretnih ogorkov v plastične ali lesene koše. Redno vzdržujemo in kontroliramo gasilsko tehniko ter ne zalagamo gasilnih aparatov, prometnih poti in zasilnih izhodov. Posebno skrbno moramo delati z vnetljivimi tekočinami.

Skrb za varstvo pred požarom je skrb vseh nas! Čuvajmo dom in delovno mesto!

Kurirji in vezisti NOV

Tovariško srečanje v Mozirju

Na prireditvenem prostoru ob Savinjskem gaju v Mozirju so se v soboto dopoldne na 10. srečanju zbrali kurirji in vezisti iz vse Slovenije. V imenu prebivalcev Gornje Savinjske doline je borce pozdravil predsednik skupščine občine Mozirje Lojze Plaznik, za njim pa je spregovoril Dane Rinc, direktor podjetja za PTT promet iz Celja, ki je srečanje tudi organiziral. Posebej je poudaril velik pomen izročila narodnoosvobodilne borbe za področje zvez in njihov velik razvoj ter napredek v povojnem obdobju. Omenil je tudi velika sredstva, ki jih je na svojem področju celjsko podjetje namenilo za širitev telefonskega omrežja, zlasti na obmejnem področju. Pri tem so bili v veliko pomoč pripadniki JLA in so tako skupno dali znaten prispe-

vek h krepitvi sistema splošne ljudske obrambe, varnosti in zaščite.

Zbranim borcem in gostom je spregovoril tudi predsednik domaćinskega odbora kurirjev in vezistov NOV Slovenije Franc Bertonec. Orisal je nastanek in razvoj zvez med drugo vojno, in vpliv medvojnih izkušenj na današnje velike dosežke, saj je področje zvez v današnjem nemirnem svetu seveda še kako pomembno. Delegacija je zatem položila venec k spomeniku kurirjem in vezistom NOV v Savinjskem gaju, udeležence srečanja so pozdravili tudi mozirski in slovenski radioamaterji, pripadniki JLA pa so poskrbeli za razstavo sredstev za zvezo. Na koncu srečanja so udeleženci poslali pozdravno pismo 12. kongresu ZKJ.

Kurirji in vezisti NOV Slovenije med slovesnostjo v Savinjskem gaju.

Kajuhove bralne značke

Prejelo jih je 3479 pionirjev

Pionirji velenjske občine tekmujejo za Kajuhovo bralno značko že šestnajsto leto. Učenci prvih razredov so v letošnjem letu osvojili 592 cicibanovih pohval, učenci drugih razredov 603 cicibanove značke, tretjih razredov 505 malih Kajuhovih bronastih bralnih značk, četrtilih razredov 449 malih Kajuhovih srebrnih bralnih značk, učenci petih razredov pa 419 Kajuhovih malih zlatih značk. Učenci šestih razredov so tekmovali za Velike bronaste Kajuhove značke, osvojili so jih 303. Pridno so brali tudi v sedmih razredih. Kar 340 učencev je prejelo velike srebrne Kajuhove značke in 268 učencev osmih razredov velike Kajuhove zlate značke. Skupaj so v velenjski občini v tem šolskem letu podelili 3479 značk, kar pomeni, da jih je prejelo kar 70 odstotkov vseh osnovnošolcev. Učenci, ki so tekmovali za

bralno značko vseh osem let, so si prislužili posebno pohvalo. Takšnih je bilo 217. Vsi tekmovalci za bralne značke imajo popuste pri nakupu knjig iz kataloga Zlata knjiga. Cene knjig so znižane tudi do 61 odstotkov. Letos so podelili tudi vrednostne bone v višini 500 dinarjev za nakup knjig, učenci osmih razredov, ki so osvojili vse bralne značke pa so dobili bon v vrednosti 1000 din.

Ob koncu tekmovanja za Kajuhovo bralno značko so na vseh osnovnih šolah pripravili priložnostne slovesnosti, ki so jih obiskali tudi pisatelji, pesniki in drugi kulturni delavci. Letos so bili med pionirji velenjske občine Vitan Mal, Marjanca Jemec-Božič, Svetlana Makarovič, Jakob Jež, Ferdo Godina, Franc Filipič, Božo Kos, Marta Pavlin-Brina in Jože Tekavec.

Na osnovni šoli Veljko Vlahovič so podelili bralne značke v petek, zadnji dan pouka. Ob tej priložnosti so pripravili svečanost, na kateri so izrekli čestitke tudi vsem odličnjakom.

Mladinska konferenca

Dopolnili so razpravo

Prejšnji teden so se mladi sešli na programsko volilni konferenci občinske konference ZSMS Velenje. Osrednja točka dnevnega reda je bila delo občinske konference mladine v preteklem obdobju. O tem smo pisali že v prejšnji številki Našega časa. Tokrat pa se ustavimo ob dveh razpravah, s katerimi so mladi želeli dopolniti pripravljeno poročilo. Tako je Brina Ornik z Gimnazije spregovorila o proizvodnem delu ter dobrih in slabih straneh, ki so jih mladi opazili.

Izredno razveseljuje je, da so bili odnosi delavcev do učencev v vseh delovnih okoljih zelo dobri; učenci pa so se najbolje počutili tam, kjer so jim pri delu zaupali, oziroma so smeli neposredno sodelovati pri izdelavi produktov. Tako so najbolje spoznali posamezno delo, celoten tehnološki postopek ter si pridobili največ izkušenj. Je menila Brina Ornik ter nadaljevala: »Učenci so zelo kritični do raznih negativnih pojavov tako v procesu proizvodnje kakor v samoupravnih organiziranih. Določeni problemi jih bolj bodejo v oči kot delavce same. Ko o tem sprašujejo, pričakujejo tudi objektivne odgovore na zastavljena vprašanja.»

Marsikje pa takšnih odgovorov niso dobili, celo zagrozili so jim, da o slabih medsebojnih odnosih v organizaciji združenega dela v šoli ne smejo govoriti.

»Zelo neprijetno je presenetilo tudi dejstvo, da pogosto tisti, ki bi morali o samoupravljanju vedeti veliko, tega znanja nimajo.« Seveda pa je poleg slabih izkušenj mladim po proizvodnem delu ostalo tudi mnogo pozitivnih izkušenj, predvsem pa jim je marsikaj lažje razumljivo.

»S pomočjo teoretičnega dela smo učenci tudi spoznali, kako pomembno je teoretično znanje.« je ob koncu svoje razprave menila Brina Ornik.

O vrednotah in moralnih normah mlade generacije pa je spregovoril Marko Lampe, ki je s to raziskovalno nalogo opravljeno na rudarskem šolskem centru pred kratkim na republiškem

srečanju mladih raziskovalcev v Ljubljani zasedel prvo mesto.

Rezultati ankete so pokazali, da mladi niso zadovoljni z možnostmi, ki jim jih nudi življenje v Titovem Velenju, da je med njimi že močno prisotna težnja po hitrem zaslužku in da je zanje delo za skupnost bolj fraza kot pa potreba vsakdanjega življenja.

Zanimivo je tudi, da so mladi v anketi pokazali veliko nezaupanje do dela družbenopolitičnih delavcev, saj so jih ob vprašanju, katere ljudi najbolj občudujejo, med desetimi možnimi odgovori postavili na predzadnje mesto.

Poleg teh razprav je na seji beseda stekla še o uveljavljanju mladih v združenem delu, o težavah priseljencev ter o kongresnih dokumentih za 11. kongres ZSMS.

Na konferenci so izvolili tudi trinajstčlansko predsedstvo v katerem pa so le štirje novi člani. Za predsednika občinske konference ZSMS so ponovno potrdili Milana Kretiča, izvolili pa so tudi podpredsednico. To je Majda Pirš iz DSS šoštanjskih termoelektarn.

Pobrateni občini Mozirje in Čajetina

Dvignjena raven sodelovanja

Medsebojno sodelovanje med pobratenimi občinama Mozirje in Čajetina se nenehno krepi. Že zdavnaj je namreč presseglo izmenjavo delegacij ob najrazličnejših priložnostih. Tesne stike so navezale krajevne skupnosti in osnovne šole, poseljele je na športno področje in na izmenjavo brigadirjev za mladinske delovne akcije, najpomembnejše pa je, da se je med prebivalci obeh občin stikalo veliko prijateljskih vezi. Velika razdalja med obema občinama sicer ovira sodelovanje, ne more pa ga preprečiti in je sedaj dobilo svoj izraz tudi na področju gospodarstva.

Ledino je zaorala Modna konfekcija Elkoj, ki se je povezala s sorodno delovno organizacijo Mladost iz Čajetine. Pogovori so sicer stekli že pred dvema letoma, s pravo obliko sodelovanja pa so pričeli letos. Prej so se namreč pojavljale težave s pomanjkanjem ustrezne opreme v delovni organizaciji Mladost, zagotoviti je bilo treba ustrezne prostore in usposobiti kadre za nemoteno proizvodnjo moških hlač. Večino težav so končno uspeli rešiti. Kupili so opremo za dve skupini po 50 delavk, zagotovili prostore in pričeli

z usposabljanjem delavk iz Čajetine. Dvakrat po deset delavk si je v Elkoju tri tedne nabiralo izkušenj in znanja za proizvodnjo hlač. v Čajetini pa jih bodo Elkojevi strokovnjaki usposobili še 20 in seveda pomagali premagovati začetne težave. S proizvodnjo moških hlač Čajetini bodo pričeli 15. avgusta letos. Zaenkrat bo zaposlenih 50 delavcev, prihodnje leto pa bodo število še podvojili. V Mladosti bodo tako za Elkoj sestili 200.000 moških hlač na leto. Začetek je torej tu in morda bodo lepemu zgledu sledili še drugi. Možnosti je dovolj. J. P.

ZSB NOV Velenje

Dobili so nove prostore

Člani Zveze združenj borcev NOV Velenje so si že dolga leta prizadevali, da bi za svojo dejavnost, ki je dokaj obsejna, pridobili ustrezne prostore. Te dni se je ta njihova dolgoletna želja uresničila, saj so dobili prostore dosežanega doma SLO. Skrbno jih urejajo, slovesno pa jih bodo otvorili danes ob 17. uri.

V novem domu borcev in mladine bodo med drugim uredili Titovo in borčevsko spominsko sobo, posebej pa bodo opremili tudi prostore, v katerih bodo šolarje in mladino seznanjali s pridobitvami narodno osvobodilne borbe.

Skrbno se člani občinskega združenja zveze borcev pripravljajo tudi na skupščino, ki bo prihodnji petek, 9. julija, ob 9. uri dopoldne. Pregledali bodo oprav-

ljeno delo v zadnjih štirih letih, sprejeli delovni program za naslednje mandatno obdobje, izvolili pa bodo tudi novo vodstvo te organizacije.

V letošnjem letu praznuje Tomšičeva brigada štiridesetletnico ustanovitve. Ta pomemben jubilej bodo proslavili v Titovem Velenju 22. julija, ob dnevu vstaje slovenskega naroda. Člani občinskega odbora Zveze združenj borcev Velenje so se odločili, da bodo ob tej priložnosti borci velenjske občine proslavili tudi dan borca. Tako pripravljajo za 22. julij velik partizanski miting. Najprej bo slovesnost, na kateri bodo med drugim podelili medalje borcem Tomšičeve brigade, na Titovem trgu v Titovem Velenju, nato pa bo srečanje borcev in mladine na otroškem igrišču.

Turistično društvo Mozirje

Veliko slavlje ob 90-letnici

Mozirsko turistično društvo slavi letos 90-letnico obstoja in uspešnega delovanja. Visok jubilej bodo v Mozirju počastili z vrsto delovnih srečanj in prireditvev, ki se bodo vrstile od petka do nedelje. Obletnica je še toliko pomembnejša, če upoštevamo, da je bilo mozirsko turistično društvo prvo na Stajerskem in da je združevalo predvsem napredne domačine.

Leta 1892 je bilo torej ustanovljeno olepševalno društvo, ki naj bi skrbelo za lep videz kraja in okolice ter za razvoj turizma na tem področju. Marljivim prednikom in njihovemu naprednemu delovanju so zvesti tudi današnji člani društva. Poleg vseh rednih dejavnosti je društvo v zadnjem obdobju doseglo tudi nekaj drugih pomembnih dosežkov. Uredilo je kostanjev park ob Savinji in sprehajalno pot ob njem, zgradilo je letni bazen in naselje počitniških hišic, velik pa je njegov prispevek tudi pri nastanku in urejanju Savinjskega gaja. Tega bodo letos razširili tudi na levi breg Savinje in tam v spomin na tovariša Tita posadili 88 dreves.

Pred nekaj leti so se v društvu odločili, da bodo svojo dejavnost kar najbolj približali članom in vsem prebivalcem. Uveljavili so delo po sekcijah, ki vse uspešno delujejo. Najbolj delavna je bila vsekakor konjeniška, ki je že prerasla v klub. Konj je neločljivo povezan z življenjem in delom ljudi v Gornji Savinjski dolini, nepogrešljiv pa je tudi pri krepitvi turistične ponudbe mozirske občine. Sadjarska sekcija je uredila sado-

vnjak in skrbi za vzgojo in izobraževanje vrtničarjev — sadjarjev. V etnografski sekciji delujejo tisti člani, ki želijo ohraniti predmete bogatega narodnostnega izročila, skrbijo za kmečko hišo v Savinjskem gaju in pripravljajo etnografske razstave. V društvu skrbi tudi za ohranjanje nekdanjih običajev, šeg in navad. Ta sekcija pripravlja pustovanje, skrbi za postavljanje mlajev, oživlja nekdanja kmečka opravila in podobno.

Od petka do nedelje se bo torej v Mozirju vrstila vrsta zanimivih prireditvev. Jutri, v petek 2. julija, bo dopoldne najprej tiskovna konferenca, na kateri bodo člani društva razčlenili svojo dejavnost in prizadevanja za čimvečji turistični priliv, ob 11 uri pa bo zatem v prostorih skupščine občine Mozirje posvet o razvoju kmečkega turizma v Sloveniji, s posebnim poudarkom na dosežkih v Gornji Savinjski dolini. V soboto dopoldne bodo v Savinjskem gaju odprli etnografsko razstavo in ob tej priložnosti prikazali tudi nekatera obrtna opravila, ki so več ali manj že izumrla. Prav tako v soboto bo popoldne na prostoru ob Savinjskem gaju revija narodno-zabavnih ansamblov, na kateri bodo med drugim nastopili Slakovi fantje, pa Jaka Šraufciger, Miša Molk in drugi. Vrhunec praznovanja bo vsekakor medrepubliški konjeniški turnir v preskakovanju zaprek, ki se bo pričel v nedeljo ob 14. uri na nogometnem igrišču v Mozirju.

J. P.

naš čas

»NAŠ ČAS«, glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva,

izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa iz-

haja »Naš čas« od 1. marca 1973. Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik) Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji). Izhaja ob četrčkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317.

Brzojavni naslov: Informativni center Velenje. Cena posameznega izvoda je 8 dinarjev, letna naročnina pa 360

dinarjev (za inozemstvo 720 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482. Grafična priprava, korekture, tisk in odprema: CGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacijo izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Pogovor s sekretarjem predsedstva občinskega komiteja ZK Velenje Janezom Živkom

Treba je združiti vse sile za premagovanje težav

Resnost in zapletenost gospodarskih razmer v celotni družbi, izhodišča dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, stališča CK ZKJ in ukrepi, ki so bili s tem v zvezi sprejeti v naši republiki, narekujejo, da se tudi v velenjski občini, posebej še zaradi specifičnih razmer, v katerih so se znašle nekatere organizacije združenega dela, še bolj celovito in organizirano lotimo ustreznih dejavnosti. To je bil eden izmed bistvenih podarkov na 5. seji občinskega komiteja Zveze komunistov Velenje. Seja je bila razširjena, saj so se je udeležili tudi člani CK ZKS in CK ZKJ iz našega območja, nadalje predstavniki občinske skupščine in njenega izvršnega sveta, vodstev družbenopolitičnih organizacij in poslovodni organi delovnih organizacij občine, med gosti pa je bil tudi sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Emil Rojc.

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje, Božo Lednik, je vse navzoče najprej seznanil z gospodarjenjem v občini Velenje v prvem polletju letošnjega leta. Pri tem so ugotovili, da razmere na področju gospodarjenja v Šaleški dolini zelo resno in nujno terjajo vsesplošno dejav-

nost za njihovo premagovanje. Na podlagi tega so člani komiteja in to po zelo kritični in plodni razpravi sprejeli program nalog zveze komunistov pri pripravi ukrepov za premagovanje tekočih ter dolgoročnih težav gospodarskega in družbenega razvoja občine Velenje. O tem smo se pogovarjali s sekretarjem predsedstva občinskega komiteja ZK Velenje Janezom Živkom, ki je na seji obrazložil program nalog.

«Moramo ugotoviti in poudariti, da so razmere v organizacijah združenega dela in tudi sicer na področju gospodarjenja v naši občini zelo resne. Po eni strani gre za velike težave pri oskrbi z reprodukcijskim materialom, po drugi pa se organizacije združenega dela v občini srečujejo z velikimi težavami pri zagotavljanju potrebnih deviz. Nekatero organizacije združenega dela imajo tudi težave s prodajo izdelkov, saj se tudi svetovni trg zožuje.

Vzroki za takšne razmere so številni. Gotovo jih je treba iskati tudi v premajhni izvojni usmerjenosti v preteklih letih, še vedno v nedograjenih družbenoekonomskih odnosih in premajhnem povezovanju med organizacijami združe-

nega dela v občini, pa v prepočasnem spreminjanju strukture naše proizvodnje. Seveda te ugotovitve niso značilne le za našo občino, ampak so razmere v naši občini pogojene tudi s splošnimi

Janez Živko

razmerami v republiki ter celotni državi. Zavedati se moramo, da vse te težave vplivajo in bodo še vplivale tudi v prihodnjih mesecih na vsa interesna področja oziroma na celoten razvoj naše družbenopolitične skupnosti. Ob tem moram poudariti, da resnost in zapletenost gospodarskih razmer še nista v zadostni meri

prisotna in spoznana v naši vsakodnevni praksi. Ugotovljamo, da **dobri del strokovnega kadra ni dovolj seznanjen s položajem**, v katerem smo, ali pa se vsaj tako ne obnašajo. To vpliva na to, da celotna dejavnost pri premagovanju tekočih in dolgoročnih težav leži na premajhnem številu ljudi, ki kljub vsem naporom in prizadevanjem ne uspevajo dovolj učinkovito ter hitro spreminjati nastalih razmer.

Na podlagi teh ugotovitev, katere so najbolj pomembne naloge komunistov, osnovnih organizacij zveze komunistov in sploh vseh v sedanjem trenutku?

«Poglavitna naloga, zlasti osnovnih organizacij ZK je, da si s svojim delovanjem v slehernem okolju prizadevajo za doseganje odgovornejšega odnosa delovnih ljudi do teh nakopičenih težav. Sprejemati je treba konkretne naloge in brezkompromisno uveljavljati odgovornost za neuresničevanje sprejetih sklepov. Skrb za uresničitev ciljev gospodarske stabilizacije mora priti na ramena slehernega komunista na vseh delovnih mestih.

Predsedstvo je predložilo komiteju program nalog zveze komunistov pri pripravi ukrepov za premagovanje nastalih težav.

«Osnovno naše vodilo je bilo, da se moramo vseh težav lotiti celovito, organizirano in usklajeno ter da zagotovimo takšno politično klimo, ki bo omogočila uresničevanje vseh zapletenih in odgovornih nalog. Zato mora celotna naša dejavnost izhajati predvsem iz dejstva, da smo za obvladovanje razmer in nadaljnji razvoj celotne družbenopolitične skupnosti odgovorni v sleherni temeljni celici našega dela in življenja. Prav tako se moramo zavedati, da politika gospodarske stabilizacije ni kratkorajna ali enkratna naloga, ampak gre za dolgoročni proces, ki mu morajo biti podrejene vse naše naloge.

Zavedati se moramo tudi, da je mogoče zahtevne in zapletene težave v družbeni reprodukciji razreševati le ob nadaljnjem razvoju in uveljavljanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov. Enako nujno je spoznanje, da izvozna usmeritev ni le začasna naloga pač zaradi trenutne plačilne in devizne bilance, temveč je to strateško razvojno vprašanje celotne družbe in vsake organizacije združenega dela, ki ima za to objektivne pogoje.

Naša dejavnost mora izhajati tudi iz dejstva, da je le ob zagotavljanju načrtovane proizvodnje in učinkovitejšem prestrukturiranju našega gospodarstva možen nadaljnji razvoj sleherne organizacije združenega dela in občine kot celote. Tudi vse oblike porabe

— osebno, skupno in splošno — bomo morali prilagoditi stvarnim možnostim gospodarstva ter z umnejšim in učinkovitejšim trošenjem sredstev na vseh področjih porabe postopoma zmanjševati obremenjenost gospodarstva. Prepričani smo tudi, da je mogoče v sleherni temeljni celici našega dela in življenja z učinkovitejšim in bolj organiziranim delom najti notranje rezerve ter tudi tako prispevati k hitrejšemu premagovanju težav.

Na seji ste podrobno spregovorili o kratkoročnih ali tekočih ter o dolgoročnih nalogah?

«Naloge smo razdelili v dve skupini, ker je treba sprejeti takojšnje ukrepe v posameznih delih družbene reprodukcije, kjer je to možno in seveda takoj tudi določite nosilce za njihovo uresničitev. To pomeni, da morajo vsaki ozd in celotni družbenopolitični skupnosti izdelati konkreten program kratkoročnih ukrepov, katere bi najpozneje do 15. julija, potrdili delegati na seji zborov skupščine občine.

V sprejemanju kratkoročnih ukrepov bodo morale ozd podrobno določiti predvsem naloge v zvezi z zunanjo trgovinsko dejavnostjo. Posebej smo poudarili, da se ne smemo več zadovoljevati s skupnimi kazalci ali cilji, ampak je treba zadolžiti in zavezati vsako delovno organizacijo za konkretno številko tako v izvozu kot v uvozu.

Druga naloga, iz katere morajo izhajati kratkoročni ukrepi, mora biti usmerjena na zagotavljanje nemotene proizvodnje. Pri posameznih ozd je treba v zvezi s tem zlasti upoštevati njihov pomen za ohranjanje zunanje likvidnosti in povečan izvoz. Posebej temeljito je treba v sedanjem trenutku preučiti razmere na področju vseh oblik porabe ter sprejeti ukrepe za zagotovitev usklajenosti porabe z ustvarjenim dohodkom. Storitvo bo treba tudi vse za izboljšanje preskrbe občanov z živilskimi in drugimi predmeti.

Podrobno bo treba določiti naloge v zvezi z delitvijo osebnih dohodkov oziroma sploh razporejanja dohodka.

Še vedno so primeri, da nekateri v teh razmerah živijo lagodno in povečujejo osebne dohodke mimo družbenih usmeritev. Zato bomo storili vse, da se bodo spoštovali dogovori. Naj še enkrat poudarim, da je naloga komunistov v vodstvih ozd družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti, izvršnem svetu, skupščini občine in medobčinski gospodarski zbornici, da poskrbijo za takojšnji izdelavo programa teh kratkoročnih ukrepov v sleherni ozd in celotni družbenopolitični

skupnosti. Pred obravnavo na seji občinske skupščine bo treba izvesti široko politično dejavnost, s katero morajo v vseh okoljih doseči večjo stopnjo stvarnosti pri ocenjevanju razmer in se odgovorno lotiti premagovanja težav.

Delegati pa bodo morali oceniti ali bodo predložili ukrepe, ki jih bodo skupaj s izvršnim svetom pripravile ozd, zagotovili resnično odpravljanje najpomembnejših težav.

V zvezi z nalogami pri pripravi dolgoročnih ukrepov, ki jih bo treba pripraviti do jenskega obdobja, pa bodo morali vsi temeljni nosilci načrtovanja ponovno preveriti, med drugim, usklajenost razvojnih načrtov s stvarnimi možnostmi. Tu bo treba nameniti vso pozornost razvojni politiki sleherne ozd, hitrejšemu prestrukturiranju proizvodnih programov, konkretnizaciji in razvrščanju nalog, ukrepom za izboljšanje učinkovitosti, organiziranosti in kadrovske strukture, ukrepom za nadaljnji razvoj samoupravljanja in celotnega političnega sistema ter širšega povezovanja združenega dela na dohodkovnih odnosih, oskrbi s surovinami, energijo in reprodukcijskimi materiali, nadaljnjemu razvoju družbenih dejavnosti, stanovanjskega in komunalnega gospodarstva in socialni politiki. Tudi tu moram poudariti, da bodo komunisti v izvršnem svetu hkrati s programom kratkoročnih nalog morali predložiti zborom skupščine občine tudi konkreten predlog programa, kako uresničiti dolgoročne ukrepe in seveda zagotoviti ter sprejeti ustrezne zadolžitve za vodenje, usmerjanje in usklajevanje te dejavnosti.

Seveda bomo morali v vsakem okolju kritično oceniti pripravljenost vsakega komunista posebej in ugotoviti njegove konkretne rezultate in odgovornost. Samo tako bomo lahko dosegli diferenciacijo kadrov. Toda ne smemo ostati le pri besedah.

Zveza komunistov bo morala iz svojih vrst izključiti vse tiste, ki zaradi svojega (ne)delovanja ne sodijo vanjo. Zavedamo se, da so pred nami zahtevne naloge in da se bomo srečevali z odpori ter vsemi negativnimi pojavi, ki so tudi pripomogli, da smo se znašli v sedanjih razmerah.

Zato mora biti delo komunistov vseh osnovnih organizacij in okoljih usmerjeno v krepitve spoznanja, da je sedaj bolj kot kdajkoli doslej treba združiti vse sile za nadaljnji razvoj samoupravljanja in boljše gospodarjenje. S tem bomo vsem, ki jim ni všeč naša Jugoslavija dokazali, da smo trdno odločeni in sposobni varovati in razvijati vse pridobitve in vrednote socialističnega samoupravljanja.

TGO Gorenje — ob dnevu samoupravljalcev

Podelili priznanja s plaketo „Josip Broz Tito — 30 let samoupravljanja“

Ob dnevu samoupravljalcev in v počastitev 12. kongresa ZKJ so v tovarni gospodinjstva opreme Gorenje v Titovem Velenju pripravili slovesnost na kateri so podelili priznanja s plaketo »Josip Broz Tito — 30 let samoupravljanja«.

Slavnosti v galerijskem kotičku velenjske knjižnice so se udeležili dobitniki priznanj, povabili pa so tudi Antona Lesjaka, uspešnega inovatorja in dobitnika letošnje prvomajske nagrade dela, Damjana Žazulo in Iztoka Gabrovca, strokovnjaka, ki sta s skupino zunanjih sodelavcev prejela Kidričevo nagrado za elektronski EKG analizator, delavce-inovatorje, ki so sodelovali v akciji »Predlagaj nekaj koristnega« ter delavce, ki so se udeležili šestega delovnega tekmovanja kovinarjev.

Zbranim je spregovorila Anka Melanšek članica republiškega sveta ZSS in poudarila pomen razvoja samoupravljanja. V svojem govoru je med drugim tudi predlagala, da bi ustanovili nagrado Gorenja, ki bi jo podeljevali na predlog samoupravnih organov za trajnejše delovne rezultate, prispevek pri razvoju samoupravljanja in krepitvi bratstva in enotnosti.

Pred podelitvijo priznanj so delegatom 12. kongresa poslali brzojavko, v kateri so izrazili prepričanje, da je treba samoupravljanje še okrepiti in predvsem povečati odgovornost za uresničevanje samoupravno dogovorjenih odločitev. Odločilna bo pri tem vloga komunistov v samoupravnih organih, v sindikatih, v zvezi mladine, komunistov delavcev v neposredni proiz-

vodnji, strokovnih in poslovnih delavcev.

Priznanje s plaketo Josip Broz Tito — 30 let samoupravljanja, so po sklepih delavskih svetov temeljnih organizacij prejeli: Marija Pincolič, Anton Očepek, Martin Podgoršek, Konrad Vogrin, Branko Rednak, Edo Podvratnik, Adolf Čas, Franc Krajnc, Ivan Britovšek, Franc Vivod, Jožica Skok, Viktor Rosenstein, Franc Navodnik, Lovro Mežnar, Lucija Nežmah, Ciril Ugovšek in Vlado Rančigaj. Delavski svet delovne organizacije je podelil priznanja Srečku Krajncu, Jožefu Kudru, Anki Melanšek, Otu Zavrlu in temeljnima organizacijama združenega dela Orodjarna in Hladilna tehnika.

H. Jerčič

Med podelitvijo

Iz razprave

Na seji so nadvse kritično spregovorili o sedanjih težavah ter se odločno zavzeli za sprejetje ukrepov za njihovo razreševanje. Rdeča nit celotne razprave je bila zahteva, da je treba ustvariti novo zavest, novo kvaliteto življenja, da bomo lahko odslej trošili le toliko kot bomo ustvarili. »To je lahko zelo lepa parola, vendar bo treba to tudi stvarno uresničiti v ravnanju vsakega posameznika,« je dejal med drugim Emil Rojc, sekretar medobčinskega sveta ZK Celje. Razpravljali so tudi poudarjali, da je treba prihajati pred delavce z jasno sliko konkretnega

stanja, s tem, da se moramo vsi skupaj zavedati, da bolj kot kdajkoli doslej sami odgovarjamo za svoj razvoj. Na vsakem koraku si moramo prizadevati, da bomo prišli od ekstenzivnega k intenzivnemu gospodarjenju, da dosežemo višjo stopnjo produktivnosti dela. Pri tem moramo vedeti, da je to mogoče doseči le z nadaljnjim poglabljanjem samoupravljanja, družbenoekonomskih odnosov, združevanjem dela in sredstev, uveljavljanjem sistema nagrajevanja po delu. Ugotoviti je tudi treba, kje so rezerve ter obtem povečevati izvoz. V vrstah zveze komunistov je treba preganiti morebitno mrtvilo in neobčutljivost na najrazličnejše pojave kršenja lika komunista pa naj bo to v skupinsko las-

tinskem ponašanju, zapiranju vaš, tovarniške plotove, dezintegracijskih poskusih kot v izogibanju uresničevanja odgovornih nalog in kot v uresničevanju samoupravnih sporazumov oziroma sprejetih dogovorov. Tudi kadrovska politika bo treba po besedah Emila Rojca voditi v prihodnje bolj direktivno. To direktivnost zahtevajo kot je poudaril samoupravne potrebe. Nujno pa je tudi, da najprej gojimo občutek solidarnosti in vzajemnosti pri reševanju težav pa naj gre za tekočo oskrbo prebivalstva z živili v našem nadaljnjem razvoju pa ne smemo poznati nobenih občinskih meja, ampak je nujna kar največja odprtost, vzajemnost in solidarna pomoč pri premagovanju težav.

TVD Partizan Šoštanj

Velika množičnost

Že v prejšnji številki smo poročali, da je Partizan Šoštanj prejel prehodno zastavo maršala Tita za nadvse uspešno in razgibano delo v preteklem letu. »To je veliko priznanje za nas in spodbuda za nadaljnje še uspešnejše delo.« sta dejala pred dnevi predsednik društva Rudi Bajec, član nogometne sekcije Jože Ferder, ko smo ju obiskali, da bi napravili posnetek zastave.

V Šoštanju so bili prijeto presenečeni, ko so dobili obvestilo, da vabijo njihovo delegacijo na Brione, kjer bodo dobili to pomembno priznanje. Vedeti je treba, da lahko dobi prehodno zastavo maršala Tita vsako leto le eno društvo v republiki. Veseli pa so tudi bili, ker so to priznanje prejeli prav na Brionih, kjer je tovariš Tito veliko ustvarjal.

»Priznanja nismo pričakovali. Upali smo, da bomo dobili plaketo, ker vsaka republika lahko dobi poleg prehodne zastave tudi pet plaket. Že lani nam je le za nekaj točk ušla plaketa, o zastavi pa smo menili, da je za nas nedosegljiva.« je dejal Rudi Bajec, ki je že devetnajst let predsednik TVD Partizan Šoštanj.

Partizan pokriva vso telesno-kulturno dejavnost v krajevni skupnosti Šoštanj in delno tudi v KS Topolšica. Zajema telovadno, tekmovalno in rekreativno dejavnost. Spodbudno je, da se je v zadnjem času vključilo v športno rekreacijo veliko starejših krajanov, takšnih, ki se doslej morda niso nikoli ukvarjali s to dejavnostjo, sedaj pa so vendarle spoznali, da je zelo potrebna za človekovo zdravje. Tekmovalni šport zajema rokomet, nogomet, košarko, odbojko in kegljanje. Največ uspeha so dosegli rokometarji, saj so se uvrstili v drugo ligo, pa nogometaši-mladinci, ki so se letos uvrstili v prvo slovensko mladinsko ligo. Nazadovani pa so košarkarji in očitno je, da bo treba v Elektri v prihodnje delati zavzeteje, če želijo, da si bo povrnila ugled, ki ga je imela dolga leta v občini pa tudi daleč naokoli.

Vsega skupaj TVD Partizan Šoštanj združuje 39 ekip ali skupin, od tega 29 moških in 10 ženskih ekip. Po številu udeležencev pa je stanje naslednje. Moških je vključenih v različne dejavnosti 438, žensk 134 ali skupaj 572 krajanov vseh starosti. Spodbudna je primerjava tega števila s številom vseh prebivalcev v krajevni skupnosti. Pove namreč, da se z eno od treh oblik ukvarja kar 56 odstotkov vseh krajanov. Ta odstotek pa je tudi med najvišjimi v republiki. V preteklem letu so v Sloveniji prvič začeli akcijo Iščemo najboljšo krajevno skupnost. Šoštanjani so se v tej akciji v letu, ki je za nami, zelo izkazali, saj so se med mestnimi krajevnimi skupnostmi uvrstili na peto mesto. Toda v Šoštanju pravijo, da bi morali pravilnik tega tekmovanja nekoliko spremeniti. V akciji Iščemo najboljšo krajevno skupnost sedaj upoštevajo le število dejavnosti, ki so jih imeli v posamezni krajevni skupnosti v enem letu, pomembnejše pa se jim zdi, število krajanov, ki se je vključilo v posamezno dejavnost. Upoštevanje števila krajanov pa je Šoštanjčanom v preteklem letu prineslo drugo mesto. Ta dva podatka najbolj zgovorno kažeta na zelo razgibano dejavnost društva.

Ob oceni doseženega na področju množičnega vključevanja krajanov v različne športno-rekreativne dejavnosti poudarjajo, da so jim to omogočili tudi športni objekti, ki jih imajo. Teh ni malo. Imajo tri telovadnice — ena je v domu Partizana, dve pri osnovnih šolah, rokometno in

nogometno igrišče in odprt letni bazen. To so objekti, ki dajejo občanom možnosti za redno in občasnno rekreativno dejavnost. »Njihovo vzdrževanje je seveda zelo drago. Toda to smo doslej vendarle uspešno reševali, saj smo vedno našli na razumevanje občinske zveze za telesno kulturo.« je poudaril v zvezi s tem Rudi Bajec.

Ob koncu tega skromnega zapisa o nadvse plodnem delu v šoštanjskem Partizanu še naslednje. Društvo se lahko pohvali z dolgoletno tradicijo, saj bo čez tri leta slavilo 80-letnico. Jubilej, na katerega so že sedaj ponosni in o katerem že sedaj razmišljajo: seveda ga bodo proslavili kot se to spodobi.

»V dosedanjem delu doslej ni bilo vse gladko. Bili so vzponi in padci. Seveda se spominjamo bolj uspehov, saj nam ti dajejo polet za nadaljnje delo, zato lahko ob koncu izrečem le upanje, da bo društvo enako delavno tudi vnaprej.« je še dodal Rudi Bajec.

Rudi Bajec in Jože Ferder s prehodno zastavo maršala Tita

Prejeli smo

Kdo komu krade?

Zagotovo reka Dreta v Nazarjih krade zemljo Dobrovčevim! Pa tudi poplavlja vse pogosteje in z večjo intenzivnostjo. Pri tem spodjeda desni breg, z njiv pa odnaša plodno in obdelano zemljo. Poleg tega vdira še v gospodarska poslopja, narasla in umazana zapaca prostore, stroje in orodja. Večkrat tudi odnese lesen inventar, drva in podobno. Ob poplavih je praviloma povzročena tudi škoda na pridelku. Zakaj tako? Kmetje na desni strani Drete v Zlabru pogosto negodujejo nad takim stanjem, se pritožujejo in prosijo predstavnike vodne skupnosti oziroma podjetja za urejanje voda Nivo Celje za sanacijo. Doslej ni bilo odmeva oziroma kakršnegakoli konkretnega ukrepa za izboljšanje razmer.

Vzrok za takšno stanje je predvsem v neočiščeni strugi, saj je ob levem nasipu propustnost korita re-

ke bistveno zmanjšana zaradi nanosa, ki na kritičnih mestih dosega višino tudi do dva metra in široko preko polovice širine korita reke. Pred nedavnim je bilo korito reke ob levi strani zaraslo z grmovjem (ponekod že kar drevjem), že čez polovico po širini. Na nekaterih mestih je voda na desni strani razdrila nasip tako, da odnaša zemljo, pri čemer je nasip na desni strani tudi nižji od levega.

Območna vodovodna skupnost Savinja-Sotla v zadnjih dveh desetletjih ni storila ničesar za odpravo takšnega stanja, delovna organizacija Nivo Celje pa je v letu 1980 celo poškodovala nasip, zaradi česar je voda preplavila tudi levi predel in povzročila ogromno škodo tudi na zgradbah in v njih (garaže in skladišča GLIN Nazarje, nov Delavski dom in stanovanjske hiše), poleg tega da je na obdelovalno zemljo vrgla ogromno količino gramoz in drugega materiala. Po določilu člena 248 kazenskega zakona SR Slovenije se z zaporom do enega leta kaznuje, kdor poškoduje objekte, naprave ali pregrade, ki varujejo pred naravnimi nesrečami. Po določilu člena 240/II istega zakona se kaznuje z zaporom do pet let uradna ali odgovorna oseba, ki ne skrbi za brezhibnost naprav za varstvo pred povodnjami in če ne ravna po predpisih ali tehničnih pravilih in s tem povzroči nevarnost za ljudi ali za premoženje večje vrednosti.

Če pa iz tovrstnih kršitev nastane huda telesna poškodba nekoga ali velika premoženjska škoda, je zagrožen celo zapor do deset let po členu 247/I. Doslej za to ni nihče odgovarjal in dvomim, da je bilo sploh govora o odgovorni osebi pri NIVO Celje. Tu so govorili o osebi s priimkom Kurent, ki naj bi dal nalog za prebijanje nasipa. V oktobru 1980 je nastala zaradi tega škoda, ki presega 500.000,00 dinarjev, o prebitju nasipa so pisali tudi v Našem času, objavljena je bila tudi fotografija, škoda je bila vsem očitna, nihče pa ni bil odgovoren.

Območni vodovodni skupnosti je dobro znano, prav tako NIVO Celje, da je delno ponižan nasip (zaradi poškodb), da je neočiščena tudi Savinja od mosta do sotočja z Dretom in da zaradi tega ob naraslih vodah Savinja zajezi Dreto, ki zaradi tega

ne more sproti odtekati. To jih ne prizadene, čeprav jim je znano že vsaj deset let. Znano jim je, da je desni breg reke Drete nižji od levega (že vseskozi), prav tako tudi stalno poplavljanje območja na desni strani in tozadevne škode na zemljiščih (Zlabor) pa vendar doslej niso ničesar ukrenili.

Določila kazenskega zakona so dovolj jasna. Torej bo potrebno odgovorne sodno preganjati, ko jim očitno določila zakona o vodah ne pomenijo dovolj.

Po zakonu o vodah (Temeljni zakon o vodah in ustrezni republiški zakon ter drugi predpisi) je odvodnjavanje temeljna obveznost vodnogospodarske organizacije, ki pomeni pravočasno in učinkovito odvajanje odvečnih voda. Seveda sem sodi tudi vzdrževanje funkcionalnih zmogljivosti vodotokov, torej čiščenje strug in vzdrževanje nasipov. Tudi po republiškem zakonu o vodah je vodnogospodarska organizacija dolžna svoje temeljne obveznosti izpolnjevati tekoče in skrbno (investicijsko vzdrževanje), za kršitev zakona o vodah pa sam zakon tudi predpisuje sankcije.

Vendar doslej nismo doživeli ne spoštovanja zakona, ne sankcij za to. Občan, ki je prizadet zaradi neupoštovanja standardov obnašanja vodnogospodarske organizacije, ki ni storila vsega v okviru zakonskih dolžnosti in razpoložljivih tehničnih možnosti na področju zaščite pred nevarnostmi vode, ima možnost vložiti tožbo pri sodišču za povrnitev škode. Pri tem lahko gre tudi za soodgovornost družbenopolitične skupnosti (občine). V takem primeru pa obstaja solidarnostna odgovornost za nastalo škodo.

Vendar pa v obravnavanem primeru verjetno ne gre za planske in organizacijske opustitve družbenopolitične skupnosti, ampak za opustitve vodnogospodarske organizacije, ki razen, da je letos posekala nekatere največje grmovje, ni izpolnjevala nalog pri vzdrževanju strug Drete in Savinje na prizadetem območju.

Najmanj, kar je nujno storiti, je očiščenje struge Drete in Savinje na obravnavanih območjih, popravilo levega in desnega nasipa reke Drete in hkrati zvišanje obeh nasipov.

Tozadevni načrt je bil sicer sestavljen v lanskem letu, vendar je doslej še na papirju. Vsekakor bi bila dobrodošla spodbuda za uresničitev načrta.

Titovo Velenje, Šaleška 2 a, b, c, d,

Zakaj objestnost?

V stanovanjskem objektu Šaleška 2a, b, c, vsak dan nastajajo poškodbe, ki jih povzročajo neznanci. Kljub svojim prizadevanjem pri odpravljanju napak, so delavci tozda Stanovanjska oskrba (Vektor) nemočni.

Prav zaradi navedenega prihaja do pogostih okvar dvigal, poškodb stopniščne razsvetljave, kar povzroča, razumljivo, negodovanja stanovalcev.

Zadnje čase zlikavci razbijajo steklene stene na jaskih dvigal. Takšna dvigala pa po predpisih ni dovoljeno uporabljati. S tem onemogočajo tudi popravila, saj ustreznih steklenih sten ni mogoče dobiti na trgu. Tako so morali pretekli petek ustaviti dvigala v A vhodu, in sicer enega zaradi razbitih steklenih sten, drugega pa zaradi poškodb na vratnih stikih dvigala v 8. nadstropju.

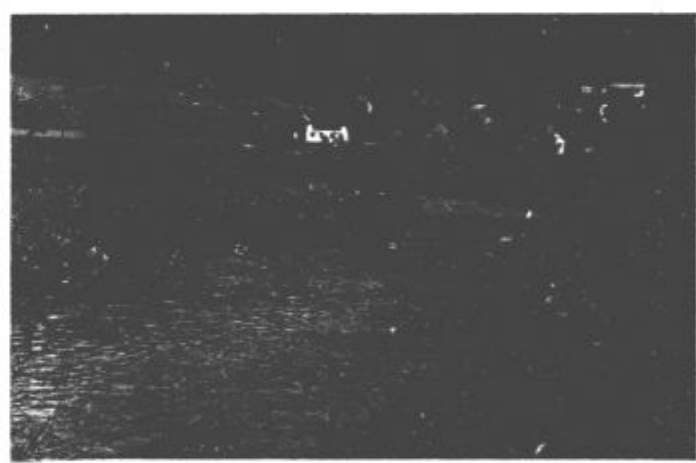
Takšen vandalizem jih še toliko bolj prizadene, ker so prav v tem mesecu pregledali vsa dvigala v mestu in dobili ateste pooblaščenca organizacije, ki zagotavljajo normalno obratovanje vsaj za šest mesecev. Trenutno je v A vhodu poškodovanih 6 stekel, vhodu B osem, vhodu C šest in vhodu D šest stekel.

Samo do sedaj so morali nameniti za zamenjavo stekel stopniščne razsvetljave in popravilo stikov na vratih več tisoč dinarjev.

Rekreacija

Zanimiva 'tolkac liga'

Ljubitelji športa in prave rekreacije v Mozirju že sedmo leto zapored v jesenskih in pomladanskih mesecih pripravljajo tekmovanje v malem nogometu, ki so ga poimenovali „tolkac liga“. Vsako leto nastopa šest ekip iz Mozirja in okolice. Tekmujejo na igrišču v gozdni šoli, zanimivih srečanj in številnih navdušenih gledalcev, pa tudi ne manjka. Nastopajoči vse organizirajo sami. Prispevajo potrebna sredstva, določajo sodnike in predvsem dosledno upoštevajo pravila, ki so jih izoblikovali sami. Pravilnik med drugim določa, da v nobeni ekipi ne sme igrati nogometaš, ki je registriran in igra v katerikoli moštvo, ne glede na tekmovalno raven. Povprečna starost nogometašev v „tolkac ligi“ se tudi zato vrti okrog 30 let. Nepokvarjeno športno razvedrilo torej, ki mu prav zato ne manjka zvestih privržencev. V letošnjem tekmovanju je prepričljivo zmagala ekipa Iepe njive, ki je bila najboljša tudi po jesenskem delu tekmovanja, pred drugoavrstnim moštvom pa si je na koncu priborila tri točke prednosti.

Piloti, ki gledajo iz vode, so ostanek utrjenega desnega brega reke (fotografirano v mesecu maju 1982)

Usmilite se me!

Na gozdni cesti na Slemenu že več kot leto dni sameva buldožer. Nekoč je pomagal pri njenem urejanju, sedaj pa ga onemoglega najeda zob časa, saj ni nikogar, ki bi se zmenil zanj.

Upravično se lahko vprašamo, kdo je njegov lastnik. Je to morda družbena lastnina, na katero že tako in tako ne pazimo dovolj? Je nekdo pozabil nanj? In tudi, če je lastnik stroj odpisal, bi ga moral odpeljati na odpad, saj ne sodi v to okolje, potrebujemo pa tudi takšno surovino.

Šmartno ob Dreti

Vse več ljubiteljev kolesarjenja

Člani športnega društva Lipa iz Šmartnega ob Dreti se ponašajo z veliko mero marljivosti in z resnično raznoliko dejavnostjo. Med številne oblike vsekakor sodi tudi kolesarjenje, ki si v tej krajevni skupnosti pridobiva vse več privržencev. Številni navdušenci si najdejo razvedrilo na kolesu skoraj vsak dan, pa tudi udeležba starih in mladih na trim kolesarjenju je vsako leto zavidanja vredna. Množično kolesarjenje bodo v Šmartnem letos pripravili v juliju, v nedeljo pa so že drugič zapored organizirali kolesarski maraton. Že pred šestimi uro zjutraj so s kolesi krenili do Nazarj in od

tam do Logarske doline, domov pa so se vrnili preko Ljubnega in Gornjega grada. Kar precej jih je z jeklenimi konjički krenilo na več kot 100 kilometrov dolgo pot in med njimi so bili tudi Stanko Bric, Ivo Bitenc in Janez Žlebnik.

STANKO BRIC, 60: »Prepričan sem, da kolesarjenje veliko pripomore krepitvi telesnih moči in zdravja na splošno. Tudi zato sem si kupil kolo in zdaj kar pogosto sedem nanj. Maraton je zame sicer naporen, ni pa pretežak, če ne pretiravaš in se prilagodiš svojim sposobnostim.«

IVO BITENC, 34: »Sem navdušen nad kolesarjenjem in na

svojega jeklenega konjička sedem skoraj vsak dan. Med vožnjo se sprostim, si nabere novih moči in okrepm zdravje. Seveda se rad udeležim vsake kolesarske prireditve in tudi maratona, ki zame ne bo naporen, seveda ne morem zamuditi.«

JANEZ ŽLEBNIK, 15: »Med udeleženci maratona sem sicer med najmlajšimi vendar se poti ne bojim, saj zelo pogosto kolesarim. Do te oblike razvedrila in sprostitve čutim veliko veselje, ker je vsestransko koristno, na maratonu in drugih podobnih prireditvah pa krepim tudi tovarišstvo med mladimi in stariji.«

Stanko Bric

Ivo Bitenc

Janez Žlebnik

Prosti čas

Kaj bomo delali v juliju

Glavna dela v tem mesecu so zalivanje, okopavanje in zatiranje škodljivcev, boleznih in plevelov.

Škodljivce zatiramo načrtno, kakor priporoča škropilni koledar. Plevel zatiramo z okopavanjem, lahko pa uporabimo gramoxon (0,02 — 0,04/10 l vode na 100 m²) ali reglon (0,02 — 0,04 l na 10 l vode na 100 m² površine), vendar šobe na škropilnici zaščitimo s polkrožnim ščitnikom, da ne pride raztopina na liste grmovnic, ker bi sicer tudi te uničila. Obe sredstvi namreč učinkujeta na zelene dele rastlin.

Trato kosimo v tem mesecu nekoliko višje in manjkrat, saj moramo zaščititi korenine pred uničujočo sončno pripeko. Od kos v tem mesecu pustimo čez dan kar na trati in ga šele naslednji dan pograbimo in odstranimo, bodisi na kompost ali pa z njim zastiramo. Trato gnojimo le v deževnih dneh.

V teh dneh je primeren čas za saditev čebulic cesarskega tulipana in lilij.

Če želimo imeti pri daljnih večje cvetove, jih v teh dneh pinciramo, to je, odstranimo jim pregošte stranske cvetne poganjke.

Če tega nismo storili že prejšnji mesec, posejemo sedaj dveletnice (mačehe, marjetice in spominčice) na prosto. Setev zaščitimo pred sončno pripeko. Najbolje je, če jo prekrijemo z vlažno ponjavo. Toda dobro pazimo na trenutek, ko bodo vzlihle, ker bomo morali tedaj vlažno ponjavo zamenjati s kakšnim drugim senčilom (jutovina) in vlačiti v poznih popoldanskih urah.

Za zimo si zagotovimo dovolj kapusnic, zato posadimo na izpraznjene grede zimske vrste kolerabe in zelja. Tudi cvetačo in kitajsko zelje posadimo v ta

namen. V drugi polovici julija je primeren čas za saditev zimske endivije, popčarja, rdeče pese, ki jo zadržimo na zimske dni, in prav tako jedilne repe.

Zgodnji krompir bo verjetno že dozorel, po malem ga izkopavamo, kolikor ga potrebujemo za domačo kuhinjo. Vse vrtnine julija skrbno zalivamo in jih tudi rahljamo. V tem času globlje prekopavanje ni primerno. Zlasti je to pomembno pri kumaricah. Kolikor več vlage bodo imele in bolj jih bomo nabirali, toliko več plodov bodo dajale. Če bomo zadrževali plodove, da bi se še bolj odebelili, bomo lahko zavrli razvoj rastline in onemogočili nov cvetni nastavek. Drugače je pri sadikah, od katerih si želimo seme. Plodov kumaric ne trgamo, pač pa z nožem odrezemo.

V tem času sejemo tudi motovilec (repincelj), toda poskusimo enkrat s setvijo v vrste, baje je uspeh mnogo boljši. Vrsta od vrste naj bo 12 cm, v vrsti naj ne bo pregošte. Na kvadratni meter mora biti dovolj 3 g semena. Za zeleno je julij najpomembnejši razvojni mesec. Zagotovimo ji predvsem dovolj vlage in hranljivih snovi, npr. z rastlinom.

Drobnjaka poleti včasih ne potrebujemo preveč, toda vseeno ga občasno porežemo in dognojimo, da se ne pojavijo cvetni nastavki.

Ko se približa bera jagod h koncu, začnemo s čiščenjem gredic. Čimprej odstranimo vitice z mladimi rastlinicami, vendar jih ne trgamo, temveč odrezemo. Za novi nasad jagod vzamemo že izbrane, najmočnejše, to je tiste, ki smo jih že med cvetenjem in zorenjem plodov zaznamovali. V poštven pridejo le mlade, toletne mladice.

Po končanem obiranju plodov zelenja jagod v nobenem primeru ne porežemo ali pokosimo, ker se prek njega korenine hranijo in krepijo. Zato je gnojenje po odstranitvi poganjkov pomemb-

no opravilo, ki ga v nobenem primeru ne smemo zanemariti.

Pinciranje mladik pri sadnem drevju nadaljujemo tudi v tem mesecu.

Vse vrtnice julija zadnjič dognojimo, da mladice do jeseni dobro dozorejo. Nedozorele mladice čez zimo rade zmrznejo, zato trosimo tudi ta mesec predvsem gnojila, ki vsebujejo dušik in več kalija.

Nekatere rastline kažejo julija znake kloroze. Listje dobiva rumenkaste pege, in če takoj ne ukrepamo, popolnoma porumeni. Luferon je pripravek, ki ga dajemo prek korenin (raztopimo ga v vodi) in deluje že v nekaj dneh, da listi dobijo svežo zeleno barvo.

Obiranje črnega ribeza je že mimo, zato ga smemo škropiti proti listni pegavosti in ribezovi rji. V ta namen uporabimo dithan M-45 v raztopini 0,25 %, proti pepelasti plesni pa karathane WP 0,10 %.

Po bratvi malin izrežemo vse stare poganjke, od letošnjih zadržimo le pet do sedem najmočnejših in jih poškrpimo s cuprablauom, dihtanom ali bakrenim apnom.

Sedaj je tudi čas za uničevanje plevela (slaka) med malinami in ribezom. Zato pod njimi okopavamo ali pa uporabimo ustinox, 10 dkg na 10 m², toda le v nad štiri leta starih nasadih.

Julij je primeren čas za okuliranje vrtnic.

V drugi polovici meseca je najprimernejši čas za delitev perunika (iris germanica, iris sibirica). Rizom dvignemo iz zemlje z lopatastimi vilami in ga razdelimo oziroma razrežemo tako, da ima vsak del nekaj listov in korenin. Posamezne dele zaskoplamo, tako so v tesnem stiku z zemljo. Pred saditvijo korenine in list za polovico skrajšamo. Pogoj za uspeh je tudi dobro zalivanje vse dotlej, dokler se rastline ne prekorenijo.

Počitek

Avto moto turing klub

Uspešni prikoličarji

Kljub kroničnemu pomanjkanju sredstev so v Avto moto turing klubu Titovo Velenje aktivni vsi člani, še posebej pa tekmovalci v rallyu in prikoličarji.

Najuspešnejši so bili prikoličarji. V drugi dirki za državno prvenstvo na motodromu Grobnik pri Reki sta dvojici Goršič — Remše in Krevh — Krevh zasedli prvi dve mesti. Resnici na ljubo moramo povedati, da je bila udeležba skromna in da so se odstopi kar vrstili, a tudi to pove, da se dirka začne že doma, ko se pripravlja motor. Na tej dirki ni zmagala hitrost, ampak pametna vožnja od štarta do cilja.

Goršič in Krevh sta se dobro zavedala, koliko zmoreta njuna motorja in to jima je prineslo zaslužen uspeh. Ker sta se dvojici dobro uvrstili tudi na prvi dirki za državno prvenstvo ob koncu aprila (Goršič 2. mesto, Krevh 3. mesto), sta po prvi polovici državnega prvenstva uvrščena na prvo in drugo mesto.

S skromno opremo se je posadka Amon — Slemenšek podala v veliko avanturo. Brez izkušenj in tudi brez primerne vozila sta se udeležila največjega rallyja na naših tleh — Satupnus 82. Temu primeren je bil tudi uspeh. Zasedla sta deseto mesto v prvem delu tekmovanja, ki šteje za republiško prvenstvo, potem pa odstopila. Okvara na diferencialu, "zariban" motor na Za-

stavi 750 in zrahljani živi niso dovoljevali kaj več.

Na rallyu za prvenstvo Štajerske v Slovenski Bistrici je inel Pungertnik smolo že na prvi spretnostni preizkušnji, saj je zgrešil oviro. Kljub dobremu nadaljevanju, je ob koncu zasedel le osmo mesto. Amon je že v prvi etapi pomagal tekmovalcu AMD Slander, ki je bil udeležen v prometni nesreči, nato pa zaradi velike zamude na časovni kontroli tekmovanja ni nadaljeval. Še to gesto je dokazal, da je tvarištvu na cesti, vendarle pomembnejše od športnega rezultata.

Vsa dejavnost Avto moto turing kluba pa ni usmerjena le v udeležbo na tekmovanjih. Za člane Zveze šoferjev in avtomehnikov so privedli na letališču v Lajšah spretnostno vožnjo z osebnimi avtomobili, poleg tega pa so sodelovali pri prometni vzgoji otrok na osnovnih šolah in pri organizaciji izpitov za kolesarje.

Vse ljubitelje avto moto športa, ki bi želeli kakor koli sodelovati pri dejavnosti kluba, vabijo, da se jim pridružijo. Še posebej si želijo pridobiti čim več tekmovalcev v cestno hitrostnih in rally tekmovanjih. Informacije dobite v pisarni kluba v domu učencev RSC na Efenkovi 61, vsak četrtek od 17. do 18. ure.

Občinska zveza DPM

Organizirano delo z otroki

Občinska zveza društev prijateljev mladine Velenje je tudi za letošnje počitnice pripravila vrsto dejavnosti za šolske in predšolske otroke, v želji, da ti v tem času, ne bi bili prepušteni sami sebi. Danes se je pričelo desetdnevno taborjenje v Zavodnjah, kamor vsak dan odpeljeta dva avtobusa ob 8. uri zjutraj izpred Rdeče dvorane v Titovo Velenje, ustavita pa tudi v Pesju in Sošanju. Tako kot prejšnja leta, skrbijo za dejavnosti v taboru taborniki taborniškega odreda Pusti grad Sošanjski.

Tudi po krajevnih skupnostih bodo pripravila društva prijateljev mladine

v prihodnjih dveh mesecih številne dejavnosti. Poskrbljeno pa bo tudi za otroke iz Titovega Velenja, kjer bodo pričeli z organiziranim delom v ponedeljek 5. julija. Delo z otroki bodo vodile vzgojiteljice animatorice, ki so pred tem opravile seminar, ki ga je v ta namen pripravila občinska zveza prijateljev mladine Velenje. Delo z otroki, potekalo bo ob vsakem vremenu, saj imajo na voljo tudi telovadnico, bo vsak delovni dan razen sobote od 10. do 13.30 in popoldne od 15. do 19. ure. Vabijo tako šolske kot predšolske otroke, da pridejo na otroško igrišče ob Šaleški cesti, kjer bodo poskrbeli, da jim ne bo dolgčas.

Rečica ob Savinji

V nedeljo vaška olimpiada

Osnovna organizacija ZSMS v krajevni skupnosti Rečica ob Savinji bo v nedeljo popoldne ob 14. uri znova priredila vsakoletno vaško olimpiado. To je šaljivo tekmovanje na katerem nastopajo mladi in stari, moški in ženske iz osemih zaselkov in vsi v tej krajevni skupnosti. Nastopajoči se bodo v nedeljo popoldne na rečičkem nogometnem igrišču pomerili v osemih za-

nimih disciplinah. Med nje sodijo nogomet v škornjih, vlečenje vrvi, tek z desko, štafeta s steklenico, odbojka z vreckami z vodo, streljanje s fračo in podobno. Zanimivih bojev in številnih obiskovalcev zagotovo tudi letos ne bo manjkalo. Tekmovanje pa bo popostrila delavska godba na pihala.

J. P.

MALA ANKETA

Pričele so se počitnice

Šolska vrata so se zaprla in začele so se toliko pričakovane, brezskrbne počitnice. Le kdo jih ni vesel! Konec je zgodnjega vstajanja, pa šolskih skrbi. Nič več ne bo treba pisati domačih nalog, ki so, kadar vabi na prosto sonce, tako zelo dolgočasne. Pričenjajo se torej brezskrbni dnevi, ki jih je potrebno kar najbolj izkoristiti. In kako jih bodo preživljali naši osnovnošolci?

MOJCA
KOS: »Uspešno sem končala četrti razred osnovne šole Veljka Vlahoviča. Resnično sem že komaj čakala, da bo konec šolskega leta, saj bom imela tako mnogo več časa za različne aktivnosti. Predvsem zelo rada plavam. Preteklo šolsko leto sem bila uspešna na športnem področju in prejela zato tudi pokal. Nanj sem zelo ponosna. Del počitnic bom preživela s starši in sestro na morju. Taborili bomo v Novalji. Ko pridemo domov pa bom hodila plavat na bazen. Pripravljam sem tudi, da bosta očka in mamica zahtevala, da se bom morala tudi v počitnicah malo učiti. Ko smo se v šoli poslavljali, nam je tovarišica za matematiko naročila, da se moramo med počitnicami tudi naklepetati, da bomo, ko nastopi novo šolsko leto, med poukom mirnejši. Poskrbela bom tudi za to. Obiskovala bom prijateljice, ali pa bodo one prihajale k meni.«

NATALIJA SUHOVRSNIK: »Današnji zadnji dan pouka je precej drugačen od drugih šolskih dni. Nekateri se veselimo, saj smo dosegli lep uspeh in bomo počitnice preživljali brezskrbno, nekateri pa so žalostni, saj se zavedajo, da so se med letom premalo trudili. Pogovarjamo pa se tudi o tem, kako bomo preživeli dva brezskrbna meseca. S starši bom šla za nekaj časa na morje. Potem bom obiskala teto v Berlinu, načrtujemo pa tudi izlete v hribe. Tudi med počitnicami pa bom razmišljala o svojem bodočem poklicu. Končala sem namreč sedmi razred in zato nimam več veliko časa.«

DAMJAN KAJBA: »Zadovoljen sem, saj sem s prav dobrim uspehom izdelal drugi razred, ki sem ga obiskoval na osnovni šoli Antona Aškercer. Zelo sem vesel, ker so se pričele počitnice. Komaj čakam, da bomo šli na morje. Ostali čas pa bom preživljal doma. Igral se bom s prijatelji in nič se ne bojim, da bi mi bilo dolgčas. Obiskoval pa bom tudi staro mamo v Pesju.«

DAMJAN PIRTOVŠEK: »V tretjem razredu, ki sem ga obiskoval na osnovni šoli Miha Pintar Toleda, je bilo sicer lepo, vendar pa sem zelo vesel, ker bom lahko za nekaj časa odložil šolske knjige in zvezke. Med počitnicami bom imel veliko časa za igro s prijatelji, odšel pa bom tudi k stari mami v Šmartno ob Paki. Seveda pa bom v tem času tudi kaj prebral.«

MIRO JENKO: »Med šolskim letom sem bil kar priden in tudi z uspehom, ki sem ga dosegel, sem zadovoljen. Tudi med počitnicami ni Solo ne bom pozabil. Pripravil sem bom, da bom tudi v šestem razredu uspešen. V tem času pa bo seveda tudi veliko časa za igro s prijatelji, obiskal bom staro mamo v Kranju ter pomagal staršem pri zidanju hiše.«

M. Zakošek

Fotografija (1)

Izberimo fotoapararat

predvsem po velikosti negativca, ki ga posnamejo. Fotoaparati žepnega formata (pocket) uporabljajo 16 mm širok 110 film v kaseti. Omogočajo povečave do 15 x 20 cm. Navadno imajo vgrajen rahel širokokotni objektiv, ki omogoča posnetke od 0,5 metra do neskončnosti. Kljub majhnim dimenzijam fotoaparatarov in filmov dajejo zadovoljive posnetke s katerih pa niso možne večje povečave. Za prikazovanje diapozitivov s teh fotoaparatarov so narejeni posebni diaprojektorji, ki jih prikazujemo tudi na 35 mm projektorju, vendar bodo izgubili nekoliko jasnosti.

Obogatimo naše znanje

Med majhne, a skromnejše fotoaparate, sodijo fotoaparati 126 (instamatic). Nekateri proizvajalci pa so na zelo zmanjšali tudi 35 mm fotoaparate. (Minox 35, Rollei XF 35). Ti zadnji bodo zadovoljili tudi nekoliko zahtevnejšega fotoamaterja. Med 35 mm fotoaparati ločimo enostavne aparate z optičnim iskalkom in nezamenljivim objektivom, pa takšne z zamenljivim objektivom ter refleksne fotoaparate. Fotoaparati z optičnim iskalkom se imenujejo tako, ker je njihovo iskalo postavljeno neodvisno od objektivca. (skozi iskalo poiščemo objekt in določimo kompozicijo slike). Pri aparatu z optičnim iskalkom imate sliko vedno ostro, pa je zato primeren za športno in dokumentarno fotografijo (Leica M4, Revue 500 AF, Canon A 35 F). Največja težava je paralaksa, saj skozi iskalo fotoaparata ne vidimo popolnoma enake slike, kot je na posnetku. To velja predvsem za objekte, ki so blizu fotoaparata. Določiti pa ne moremo tudi globinske ostrine, to je območja, v katerem je slika ostra. Vse to omogoča refleksni fotoaparati pri-

katerem izbrani motiv opazuje skozi objektiv. Ti fotoaparati so najbolj razviti imajo največ dodatnega pribora in so tudi najpopolnejši za zahtevnejša snemanja (Canon F-1, Nikon F-3, Leica R 3, Yashica).

V naslednje skupino sodijo enooki in dvooki refleksni fotoaparati, ki dajejo posnetke med 4,5 do 6 cm do 6 x 9 cm (Mamiya 645, Lubitel, Hasselblad). Zaradi velikosti negativca so možne velike povečave, na iskalo je lažje določiti kompozicijo, velika večina teh fotoaparatarov je izjemno kvalitetnih ter prilagojenih potrebam profesionalcev. Poleg velikosti in teže je največja ovira za nakup teh fotoaparatarov cena.

Veliki formati fotoaparatarov za katere se uporabljajo plan (ravni) filmi 9 x 12 cm in večji pa so namenjeni predvsem tehnični, reklamni in znanstveni fotografiji ter nekaterim drugim strokovnim področjem. Ti aparati so zelo dragi in težki, zahtevajo veliko fotografskega znanja, omogočajo pa izjemno dobre posnetke (Linhof).

Za konec so nam ostali še fotoaparati za trenutno fotografijo. Izbirate lahko npr. med Kodakom in Polaroidom. Posnetek boste imeli takoj, vendar pa je njegova velikost omejena, cena slike pa precej višja.

Kot vidite izbira fotoaparatarov ni majhna, zato vaša odločitev gotovo ne bo lahka. Največja omejitev bo denar, odločale pa bodo tudi vaše ambicije. Vendar vam za vsako bolj resno amatersko snemanje priporočamo nakup fotoaparata, ki bo vsaj delno dohajal dosežke tehnike na tem področju (Zorki in Kijev). Tistemu, ki je ob skromni ponudbi naših trgovin pripravljen nekoliko globlje seči v žep pa priporočamo Praktico. Vsi ti fotoaparati naj imajo vgrajen svetlomer, saj vam bo to precej olajšalo delo.

Na tujih trgih je seveda ponudba precej drugačna, odločitev pa zaradi številnih modelov bistveno težja. K nakupni ceni pa morate pristeti še skoraj 50-odstotno carino.

B. Zakošek

Kljub slabi založenosti naših trgovin ter nerazumljivo visokih cen fotografskih potrebščin, se fotografija kot eno najmočnejših sredstev izražanja vedno bolj uveljavlja med občani. Fotografija je zanimiva zaradi svojega univerzalnega jezika, obenem pa je oko našega časa, ki z realnostjo beleži življenje in trajno ohranja podobo nekega sveta.

S fotografijo se ukvarjajo strokovnjaki in amaterji. In prav tem bomo v nekaj nadaljevanjih skušali pomagati, da bo njihovo fotografsko beleženje spominovo dobilo tudi delček umetniške podobe.

Najprej, kot že pove naslov, namenimo nekaj besed fotoaparatu kot osnovnemu priboru vsakega fotografa. Obstaja veliko fotoaparatarov, cenejših in dražjih, enostavnih in avtomatskih. Vsi so sestavljeni iz optičnega in mehaničnega ohišja, razlikujejo pa se po velikosti negativca, iskala, obliki ohišja, dizajna, ter seveda cene.

Standardni fotoaparati so praviloma cenejši, imajo nekoliko slabšo optiko in zahtevajo pred snemanjem več razmišljanja. Napake so pogostejše, vendar pa večina amaterjev uporablja prav te fotoaparate. No, tudi z njimi lahko naredimo odlične posnetke, če jih le pravilno uporabljamo.

Avtomatski fotoaparati so običajno zelo dragi. Postavljanje zaslonke oziroma časa je namreč popolnoma avtomatizirano s pomočjo vgrajenega svetlomera. Posnetki so največkrat neoporečni, možnost napak pa zelo zmanjšana. Snemanje je lahko tudi bistveno hitrejšo.

Sicer pa fotoaparate delimo

Rudar

Ko so lani nekaj pred koncem leta zatulile sirene, sem takoj vedel kaj pomenijo. Rudarji so že takrat izkopali toliko premoga, kolikor so si bili zastavili v planu ob začetku lanskega leta. Obenem pa sem pomislil tudi na to, kako težak je rudarski poklic. Že zgodaj zjutraj, komi še sladko spimo, se v rudniku rudarji trudijo, da bi ta dan izkopali čimveč premoga in tako pripomogli, da bi se pozimi lahko grelo več ljudi kot leta poprej. Kljub sodobnim pripomočkom, ki rudarjem pri kopu lignita pomagajo, preži nanje cela vrsta nevarnosti. Zemlja

lahko zasuje rov, včasih pride do eksplozije in tudi voda ne jemlje poguma. Še bolj zažreženo in vneto kopljejo in dosejajo vedno boljše rezultate.

Le kaj bi brez rudarjev. Pozimi bi nas zeblo, saj je glavni vir energije v naši dolini prav premog. Zato je prav, da poklic rudarja spoštujemo, saj je eden izmed najtežjih, za nekatere pa najlepši poklic na svetu.

Darko Hriberšek
3.a razred
OŠ Gustav Šilih

Moj dedek je bil rudar. Nekoč je pripovedoval, kako

so morali vse ročno kopati in polniti vozičke s premogom.

Vsak je moral nakopati veliko vozičkov premoga, da je dosegel normo. Danes je drugače, rudarji laže opravljajo svoje delo, ker imajo stroje.

Moj dedek je moral nositi malico in čaj od doma. Danes dobijo vse v rudniku. Vsak si lahko po želji izbere svojo malico. Za pridno delo so danes dobro nagradjeni. Nekoč pa so bili slabo. Moj oče je tudi rudar-ključavničar in sem nanj zelo ponosen.

Lešnik Gregor
2.c razred
OŠ Gustav Šilih

Stanko Jakob

Najuspešnejši delavec

Pred nedavnim so na Rudniku lignita Velenje podelili priznanja najuspešnejšim delavcem. Med njimi je bil tudi Stanko Jakob iz temeljne organizacije Rudarski praktični pouk. Skoraj tri desetletja že dela v jami in je v tem času mnogokrat dokazal pravičen odnos do dela in samoupravljanja. Njegove izjemne dosežke na delovnem mestu potrjuje tudi priznanje za najuspešnejšega delavca leta.

Rodil se je leta 1930 in nosi na svojih ramenih že 29 let dela v jami. Do leta 1966 je bil zaposlen v rudniku Zabukovica. Ko so ta rudnik zaprli, se je zaposlil v tozdu Rudarski praktični pouk, kjer dela kot vodja priprave. Pričakoval sem, da bom pred sabo zagledal mladeniča v rosnih letih. Na moje presenečenje pa je v učilnico, kjer sem ga čakal, vstopil možakar zrelih let, ki so mu skoraj tri desetletja dela v jami zapustila sledove na sicer odločnem obrazu, s katerega se vedno izžareva življenska moč. Od takrat, ko se je zaposlil v tozdu Rudarski praktični pouk, je preteklo že precej časa. Že v začetku pogovora se je samo po sebi vsiljevalo vprašanje, kako je Stanko doživljal spremembe, ki jih zagotovo v devetindvajsetih letih, kar dela v jami, bilo veliko. Povedal je, da so pogoji dela v rudniku danes neprimerno boljši od tistih pred nekaj desetletji: »Razen večje varnosti je tudi delo povsem drugačno. Še pred nekaj leti je rudar pri svojem delu uporabljal predvsem mišice, danes pa je bolj kot to pomembno njegovo znanje pri ravnanju z mehanizacijo. To pa kljub temu ne pomeni, da je danes delo rudarja lahko. Še vedno so v jami taki pogoji dela, ki zahtevajo napore in

celega človeka. Vendar pa zdaleč ni tako težko, kot radi govori tisti, ki jame nikoli od blizu niso videli.«

Stanko je navajen o vseh stvareh govoriti kratko in jedrnat, tako, da njegove skoppe odmerjene besede vedno zadanejo bistvo tistega, o čemer govori. Na vprašanje, kakšna je danes družbena raven rudarja, je odgovoril: »Včasih ni rudarja nihče vprašal, kje in kako živi. Danes pa družba namenja temu vprašanju vedno več skrbi.« Nekoliko zagrenjen je bil, ko je pripovedoval, kaj ga najbolj moti pri njegovem delu. »Tovarištva, kot ga je bilo včasih med knapi, ni več. Vsak se drži zase. Vse manj je pravega občutka pripadnosti delovni skupini in kolektivu ter pripravljenosti pomagati tovarišu v stiski.«

Da je bilo med »knapi« res veliko tovarištvo, je Stanko

ponovno zatrdil, ko je pripovedoval, kaj mu pomeni biti najuspešnejši delavec leta v tozdu Rudarski praktični pouk. »V jami sam rudar ne more veliko narediti, če ni pravega sodelovanja med člani delovne ekipe. Priznanje — najuspešnejši delavec leta — mi seveda pomeni veliko. Toda, k temu so prispevali svoj delež tudi ostali sotovariši, s katerimi delam. Brez njih bi bil ves moj trud in delo zaman.« To ni izzyenelo kot Stankova lažna skromnost, saj je bilo iz njegovih preprostih besed čutiti, da misli zelo iskreno.

Tudi njegova želja ob rudarskem, njegovem, prazniku je bila dokaj skromna. »Več tovarištva med rudarji, od osebnih želja pa si želim le to, da bi mi zdravje dobro služilo še dve leti, kolikor mi je ostalo do odhoda v zaslužni pokoj.«

Stanko Jakob (na sredini) na delovnem mestu

Obisk v domu Rudarskega šolskega centra

Rudarski poklic jih veseli

Večina mladih fantov iz vseh socialističnih republik, ki so se odločili za nič kaj lahek poklic rudarja, prebiva v domu Rudarskega šolskega centra v Titovem Velenju.

Kljub temu, da so prišli iz najrazličnejših krajev Jugoslavije in s seboj prinesli svoje običaje in navade, bi danes po večletnem bivanju v našem mestu težko rekli, kdo je Bosanec, Srb, Slovenec... V domu, šoli in na delovnem mestu so si vsi enaki. Mladi, ki so se odločili za ta poklic, so postali nerazdružljivi prijatelji in dobri tovariši.

V dneh, ko smo jih obiskali, so pouk že končali, opravljali pa so obvezno delovno prakso. Povedali so, da jih poklic rudarja zelo veseli in jim ni žal, da so se odločili zanj. Tudi usposabljanje za bodoči po-

Sredoje Jovanović

klic s teoretičnim in praktičnim delom se jim zdi primeren in dojemljiv. Poudariti velja, da imajo v prvem letniku na teden tri dni pouka in dva dni prakse, v drugem in tretjem pa dva dni pouka in tri praktičnega dela.

SREDOJE JOVANOVIČ iz Titovega Užica obiskuje tretji letnik poklicne rudarske šole: »Za ta poklic sta me navdušila brata, ki sta prav tako rudarja. V Titovo Velenje sem prišel pred tremi leti in se takoj vselil v dom. Sprva mi je bilo zelo težko, že zaradi slovenskega jezika, navad in običajev. Kadar mi je bilo najtežje sem poiskal tolažbo pri bratu, ki je že več let v Titovem Velenju. V domu se počutim dobro, le s hrano nisem preveč zadovoljen. Kruh je star, pa tudi obrok je včasih preskromen. Prosti čas v domu preživlja vsak po svoje, največ pa nas je vključenih v razna športna društva. Tretji letnik sem zaključil s prav dobrim uspehom, praktični končni izpit v jami Škale pa z odličnim. Prav pri opravljanju tega iz-

pita se mi je zgodila majhna nezgoda. Pri postavljanju podbojev sem si zvil nogo in sedaj komaj čakam, da se znebim mavca, saj so moji sošolci že pričeli z rednim delom. Moram reči, da me je bilo malce strah, ko sem prišel prvič v jamo, vendar sem se kaj kmalu privadil. Poklic rudarja sem vzljubil in ga ne bi zamenjal z nobenim drugim. Ko bom odslužil JLA, se bom dokončno odločil za nadaljevanje šolanja in bom ostal v prelepem Titovem Velenju.«

KADRIJA MEHMEDOVIC iz Srebrenice v Bosni in Hercegovini je končal drugi letnik: »O poklicu rudarja so mi veliko govorili prijatelji, ki so že bili v Titovem Velenju. O vseh podrobnostih sem se kasneje seznanil na razgovorih, ki so jih pri nas pripravili predstavniki Rudarskega šolskega centra. Ker pri nas nisem našel primerne zaposlitve, sem se odločil za rudarja. Prvi dnevi po prihodu v dom so bili zelo težki, po nekaj mesecih pa sem se le privadil in se enakopravno z ostalimi vključil v domače dejavnosti. Sedaj imam že veliko prijateljev od vseh povsod. V domu imamo redne učne ure, vendar se raje učimo vsak v svoji sobi, zato menim, da bi morale biti učne ure obvezne le za slabše učence. Za učenje ne rabim veliko časa, saj v šoli pozorno poslušam predavanja. Šolo sem končal z dobrim uspehom, verjetno pa se bom v rudarski stroki še izpopolnjeval. Poklic rudarja mi je zelo všeč. Delo, ki ga s ponosom opravljam ni težko, čeprav je nevarno. Po končanem šolanju bom ostal v Titovem Velenju, saj bom tukaj zaposlen, pa tudi mesto mi je zelo všeč. Seveda pa ob praznikih in dopustih z veseljem obiščem svoj rojstni kraj.«

HAMDİJA KOVAČEVIČ iz Bosanske Krpe obiskuje tretji letnik: »Za razliko od mojih tovarišev, ki so prišli na šolanje v Titovo Velenje, nisem imel težav s prilagajanjem na novo okolje. Občasno me je sicer zgrabilo domotožje po domačem kraju, vendar sem ga brez težav premagal. Prepričan sem, da bom z znanjem, ki sem si ga pridobil v rudarski šoli, sposoben opravljati delo rudarja tako, kot je treba. Nisem se še odločil, če se bom zaposlil v Titovem Velenju. Časa za premislek imam dovolj, ker bom kmalu odšel na odsluženje vojaškega roka. Vesel sem, da bom sodeloval na osrednji slovenski ob rudarskem prazniku in skočil čez kožo.«

ISMET MULAVIDIC iz Tuzle je končal tretji letnik: »Ko sem leta 1979 prišel v Titovo Velenje sem imel sprva težave s slovenščino in je bil zato tudi šolski uspeh v prvem polletju nekoliko slabši. Veliko uspešnejši v šoli sem bil kasneje, ko sem dovolj obvladal slovenščino. Praktični pouk smo najprej opravljali na manj nevarnih in kasneje seveda tudi na zelo zahtevnih mestih. Pri odkopu na čelu me je bilo v začetku nekoliko strah, kaj kmalu pa sem se privadil na delovno okolje in strah je izginil. Po končanem šolanju bom ostal v Titovem Velenju, najraje pa bi se zaposlil v jami Škale kjer sem

Ismet Mulavdić

opravljal praktični pouk. Vesel sem, da bom ob rudarskem prazniku sprejel v rudarski stan, hkrati pa mi je žal, ker konec šolanja pomeni tudi ločitev od prijateljev, ki sem si jih pridobil med sošolci.«

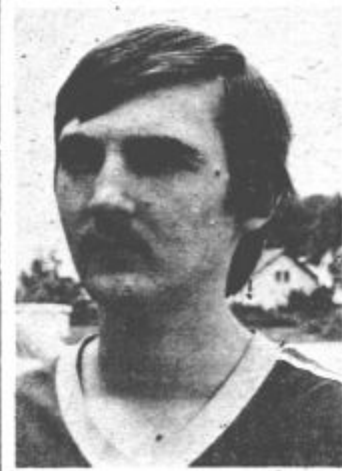
FRANČ KMETEC iz Ptuja končuje drugi letnik poklicne rudarske šole: »V Ptuj sem srečal veliko prijateljev, ki so že zaposleni v velenjskem rudniku. Po pogovorih z njimi sem se odločil, da tudi sam poskusim. Reš je, da je vsak začetek težak, vendar se človek na vse navadi in tako je bilo tudi z menoj. Sedaj sem že vesel, da sem se odločil za rudarja. V prvem letniku nas je bilo le šest Slovencev, kmalu pa smo se povezali in postali z vsemi dobri prijatelji. Podobno je tudi v domu kjer drug drugemu pomagamo, zlasti pri učenju, kadar pa je najbolj hudo nam z velikim razumevanjem priskočijo na pomoč vzgojitelji. Kljub vsemu pogrešamo igranje s telovadnico, kjer bi se lahko v prostem času sprostili in razvedrili. Upam, da bomo igranje kaj kmalu uredili. S praktičnim delom v jami nimam težav. Vodja praktičnega dela nas podrobno seznanja z delovnimi nalogami, skrbi za doslednost na delovnem mestu in nas opozarja na nevarnosti. Po končanem šolanju se nameravam zaposliti v velenjskem rudniku kjer tudi dobivam štipendijo.«

Kadrija Mehmedović

Hamdija Kovačević

Franc Kmetec

Rudarski šolski center
VELENJE
neom. sub. odgovornost

Rudarski šolski center Titovo Velenje

Iskreno čestitamo

ob 3. juliju — dnevu slovenskih rudarjev in 4. juliju — dnevu borca

vsem velenjskim rudarjem, delavcem Rek, vsem borcem in aktivistom NOV!

Rudarski šolski center Titovo Velenje
s temeljnimi organizacijami združenega dela in DSSS

Ivan Mogu-Marko

Prvi odbor OF v Nazarjah

V Nazarjah bodo v bližnji prihodnosti odkrili spominsko ploščo na hiši, v kateri so oktobra leta 1941 ustanovili prvi odbor Osvobodilne fronte v tem kraju. Odbor se je v tej hiši, ki je bila žarišče nastanka organiziranega odpora proti okupatorju v tem kraju, tudi sestajal, njegovi člani pa so bili Tone Remic — Škerjanc, Jože Planovšek — Jaka in Ivan Mogu-Marko. Spomine na prve vojne dni, na ustanovitev odbora OF in na začetek odpora je obudil Ivan Mogu.

»Neslaven razpad stare jugoslovanske vojske sem dočakal kot vojak protitan-kovske artiljerije v Ptuj, ki v »obrambi« domovine seveda ni izstrelila nobene granate. Vrnil sem se v Nazarje in nadaljeval svoje službovanje v takratni lesni industriji. Ozračje v kraju je bilo povsem mirno in je spominjalo na zatišje pred nevihto. Vsi so čakali na prihod Nemcev in ko so ti prišli so bili nekateri domačini celo navdušeni. Njihov »velitni« videz seveda ni preslepil vseh, zlasti starejši in bolj pametni niso nasedli zunanemu blišču in veličastnim obljubam.

Njihovo ravnanje in obnašanje je pravilno predvidel

tudi takratni ravnatelj podjetja inž. Zumer. Še pred njihovim prihodom v Nazarje je napisal nalog za izplačilo dveh plač in je tako rešil vsaj nekaj denarja. Z njim je povezana tudi prva »akcija« proti okupatorju. Nemci so ga namreč takoj zamenjali in na njegovo mesto postavili svojega komisarja. Na začetku mu je bil Zumer seveda nujno potreben in sta bila zato skupaj v pisarni. Nekega dne je na njegovi mizi slučajno opazil zahtevo, da je treba Žumra izseliti, podpisala pa jo je vrsta domačinov in mu tako poplačala dobroto. Imen ni utegnil prepisati zato smo popoldne postavili straže, vdrli v pisarno in mizo ter prepisali seznam.

V prvem obdobju okupacije je večina krajanov stala ob strani. Le nekaj kulturbundovcev je vztrajno širilo njihovo propagando in obljubljalo blagostanje. Nemci so seveda že po nekaj mesecih pričeli kazati svojo pravo podobo z izseljevanjem učiteljev, duhovnikov in drugih izobražencev, kar je med ljudmi seveda porodilo odpor. Svoje delovno mesto sem imel takrat na Čreti. Tolstem vrhu in okolici kjer smo gradili gozdne ceste. Jeseni

smo tako prišli v stik s prvimi partizani, ki jih je vodil Jože Letonja-Kmet. Seveda nam je takoj dal nalogo, da zbiramo podatke o sovražniku in podobno, mi pa smo partizanom dajali dinamit, ki smo ga sicer rabili pri gradnji cest.

V Nazarje se je takrat vrnil tudi domačin Tone Remic-Škerjanc, Goničev Tone, sicer inženir agronomije. Na Gorenjskem se je seznanil z naprednimi idejami in je takoj pričel iskati somišljenike. Oktobra je po nalogu Jožeta Letonje prišel z Ljubnega Ferdo Zajc-Servac in nam pomagal pri ustanovitvi prvega odbora OF. Sekretar odbora je postal Tone Remic, člana pa sta bila Jože Planovšek-Jaka in jaz. Odbor smo ustanovili v Toničevi hiši, pri Tonetu doma torej, in se tam tudi sestajali. Istočasno so se v gostinski sobi, pri stalni mizi ob peči, sestajali tudi drugi napredni domačini in Toničeva hiša je bila pravo žarišče nastajanja in krepitve odpora.

Seveda tudi Nemci niso stali križem rok. Ustanavljali so vaške straže in pričeli z urjenjem »vermanšafta« na Rečici. Na te vaje so morali hoditi tudi vsi štirje Toničevi sinovi, Tone, Ivan, Pepi in

Ciril. Svojega odpora do okupatorjev niso skrivali in kaj kmalu jim na vaje ni bilo treba več hoditi. Postali so torej sumljivi in obstajala je nevarnost, da jih bodo skupaj z domačimi izselili. Odbor OF je imel nalogo navezati stike s somišljeniki, širili smo propagando proti Nemcem, povežali smo se z odbori v Mozirju, Šmartnem ob Paki iz s spodnjim delom Savinjske doline, odkoder smo dobivali tudi propagandno gradivo. Tega so nam dajali tudi partizani Štajerskega bataljona, mi pa smo zanje zbirali hrano, orožje in podatke o sovražnikovih silah. Nastajali so torej novi odbori OF po vsej Gornji Savinjski dolini in politična akcija proti okupatorju se je vse bolj krepila. Pomladi leta 1942 so pričeli z vojaškimi akcijami tudi borci Štajerskega bataljona, vse skupaj je povzročilo pravo navdušenje med prebivalci, ki so pričeli množično odhajati v partizane. Ob tem se je seveda pojavilo veliko pomanjkanje orožja in opreme zato so mnogo odšli nazaj med terence, nekateri pa so svojo partizansko pot nadaljevali drugod, tudi na Hrvaškem.

Zaradi vsega tega so oku-

patorji stopnjevali svoj teror. Zapiranje, izseljevanje, mučenje in izdajstva so nekoliko zavrla tudi navdušenje med ljudmi. Izdaje so ogrozile tudi delo našega odbora in Toničeve domačije, kjer smo se sestajali. Maja 1942 smo se morali umakniti v partizane. Odšli so tudi vsi štirje Toničevi sinovi. Ivan je padel še tisto leto na Moravškem kot komandir Moravske čete, leta 1942 pa je daroval življenje za svobodo tudi Tone, ki je bil politdelegat 3. čete Štajerskega bataljona. Njihova mati in sestra sta morali prav

tako zapustiti domačijo in sta se pred okupatorjem preselili na Gorenjsko.

Kmalu po našem umiku v partizane so Tone Zupan, Franc Kos in drugi pod Žlabrom ustanovili drugi odbor OF, zaradi izdajstev pa so se prav tako morali kaj kmalu umakniti v partizane. Borci Štajerskega bataljona smo med drugim napadli tudi Nazarje, vendar postojanke nismo uspeli zavzeti. Kasneje smo krenili proti Zasavju in drugam kjer so nas čakale hude preizkušnje v boju za svobodo. J. P.

Franc Janežič

Partizanom je zdravil zobe

Zobobol prav gotovo dobro pozna sleherni izmed nas. Vsi prav dobro vemo tudi, kako zelo ne-

bili tudi aktivisti. Pogosto sem odšel tudi na teren, kjer so se zadrževali borci Kamniško zasavskega odreda.

prijeten je lahko. In kako so ga zdravili v času narodno osvobodilne vojne?

Obiskali smo zobozdravnika Franca Janežiča, ki je delal takoj po pričetku okupacije v zobni ambulanti v Domžalah.

»Ordinacijo sem imel v stari stavbi, last Ane Golob. V pritličju je bila policijska postaja,« se spominja Franc Janežič. »Vsi so me poznali in povsem razumljivo je bilo, da so prihajali različni ljudje v mojo ordinacijo. Med njimi so

Tudi to, da sem obiskoval prebivalstvo na terenu, je bilo razumljivo. Tako sem delal vse do začetka leta 1944, ko sem moral oditi v ilegalo. Potreba je bilo pripraviti vse potrebno za na pot, predvsem pa zagotoviti dovolj potrebnega materiala.«

Mizar mu je naredil velik lesen zaboj, v katerega je spravil inventar, vrtkalo na nožni pogon, nekaj drugih pripomočkov in najosnovnejši material. Že februarja

leta 1944 so tako uredili ordinacijo v Rači, v hiši, kjer je deloval tudi odbor OF. Pripravili so tudi načrt, po katerem se je nato ordinacija selila po vseh krajih Moravske in Tuhijske doline. Terenci so poskrbeli za ustrezne prostore ter za prenos opreme. Poudariti pa je treba, da so jih zelo natančno obveščali tudi o morebitni nevarnosti. Tako ta zobna ambulanta tudi nikoli ni bila odkrita. Franc Janežič jo je zapustil muzeju revolucije v Mariboru.

Uspešno je bila ilegalna zobna ambulanta založena tudi s potrebnim materialom. Tudi za to so skrbeli terenci.

Pred osvoboditvijo Gornje Savinjske doline je dobil Franc Janežič od političnega komisarja Štirinajste divizije nalogo, da se mora javiti pri sanitetnem referentu. Z zadovoljstvom je ugotovil, da je bil to zdravnik splošne prakse, ki je opravljal tudi zobozdravska dela. Poznal ga je že iz Domžal. Z njegovo pomočjo je delo zobne ambulante steklo še bolj organizirano. Dobil je pomočnika Kerina, za prenos opreme pa je dobil konja in konjevodca Jožeta. Tako so se se hitreje gibali po terenu in tudi uspešneje odpravljali zobobole, ki so bili zelo pogosti. Obiskovali so vse kraje v Gornji Savinjski dolini, kjer so se zadrževali borci, seveda pa so sprejemali tudi civilno prebivalstvo. Kamorkoli so prišli, so jih z navdušenjem sprejeli, domačini pa so poskr-

beli za to, da je bila ambulanta dobro založena tudi s »kačjo slino«, ki so jo uporabljali namesto injekcij.

»Ravno žganje je privabilo v mojo ordinacijo marsikaterega lažnega bolnika,« se spominja Franc Janežič, »ki je vedel, da ima v steklenici, na kateri je mrtvaška glava, tekočino, ki odpravi marsikatero težavo.«

O delu so vodili točno evidenco, o tem pa smo sproti poročali tudi štabnemu referentu.

Ko se je jeseni leta 1944 začela velika ofenziva, so po nalogu štaba, ambulanta skrili pri kmetu na Menini planini. S seboj so vzeli le najnujnejše in tako je Franc Janežič reševal borce zobobola kar na položajih, na kakšnem štoru v gozdu.

Po ofenzivi so ponovno vzeli že dobro znani leseni zaboj in nadaljevali pot skupaj z borci. Šli so preko Graške gore, do Raven, kjer so se namestili pri kmetu Soviču. Bližali so se dnevi svobode, partizani pa Šoštanj, kjer so tudi dočakali svobodo.

Med narodno osvobodilno vojno je Franc Janežič popravil veliko zob. Ko so se po več kot desetih letih srečevali nekdanji borci na mitingih, so se mnogi ustavljali pri njemu in mu pokazali še vedno zdrav in lep zob, pa čeprav je bilo delo opravljeno v času, ko je moral velikokrat prekiniti delo zaradi nevarnosti in

nadaljevati ko je bila nevarnost mimo.

Takoj po začetku svobode, je Franc Janežič nadaljeval delo v ambulanti, katero so zasegli nemškemu zobozdravniku. Pripravili pa so še številne akcije, da so zbrali kar največ sanitetnega in drugega materiala, ki ga je hotel sovražnik odnesti čez mejo.

Prvo delovno mesto po

vojni, je opravljal Franc Janežič v Trbovljah, po devetih letih pa je prišel v Titovo Velenje, kjer je bil vodja zobne ambulante v Savinjsko-šaleškem zdravstvenem domu. Sedaj je že pet let v pokoj, vendar pa svojega dela ni zapustil, saj ga opravlja z velikim zadovoljstvom. Prav zaradi tega nekaj ur na teden honorarno dela v zobni ambulanti v Šoštanju.

TES termoelektrarne šoštanj

Vsem velenjskim rudarjem in vsem drugim delavcem Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje

ČESTITAMO

za 3. julij – praznik slovenskih rudarjev

Vsem borcem in aktivistom za
4. julij – dan borca

Delavci, samoupravni organi in družbenopolitične organizacije

Termoelektrarne Šoštanj

tozd Termoelektrarna Šoštanj I

tozd Termoelektrarna Šoštanj II

tozd Vzdrževanje

tozd Inženiring

Delovna skupnost skupne službe

Delovna skupnost družbena prehrana

Radovan Timotijević

7

Desant na Drvar ali skok v prazno

SIFRA „KONJEV SKOK“

Feldmaršal von Weichs je v prvih dneh maja ponovno natančno proučil vsako podrobnost iz mnogih prilog k svojemu ukazu za napad na Drvar. Posebno zanimiva je bila priloga št. 21, ki se je nanašala na način izvedbe operacije in njeno popolno tajnost. Ko se je prepričal, da v vsem načrtu ni nobenih večjih praznin, je zaprl platnice in vse izvode vrnil nazaj v svojo blagajno.

Tistega dne, v četrtek 4. maja, je general Rendulic približno ob osmih zjutraj prispel k feldmaršalu von Weichsu. Pogovarjati sta se začela o tem, kdo vse je seznanjen s to vojaško in državno skrivnostjo tretjega rajha na Jugovzhodu. Ugotovila sta, da poleg njiju dveh ve za zanj le še pet njihovih oficirjev.

„Z moje strani je vse pripravljeno, dragi Rendulic,“ je dejal Weichs in mu izročil en izvod kompleta. „Sedaj je na vas, da obdelate uporabo enot in da izpeljete operacijo.“

Rendulic je pogledal na platnice svojega izvoda, kjer je bilo z debelimi črkami napisano „Rösselsprung“. To je pomenilo „konjev skok“, pravzaprav skok konja na šahovski tabli.

„Sifra naj prikaže prav to, kar želimo doseči“, je cinično dejal Rendulic.

„Res je tako,“ je potrdil Weichs. „Poleg vaših enot, ki so predvidene za to operacijo, vam bom dal še nekaj enot iz svoje operativne rezerve za Jugovzhod. Vrhovno poveljstvo je prav tako obljubilo izvidniški bataljon, vendar ga nam doslej še ni dodelilo,“ je dejal Weichs.

Nato mu je von Weichs še sporočil, da mu bo dal iz svoje rezerve 1. polk divizije „Brandenburg“ za posebne namene, 202. oklepni bataljon, 92. motorizirani polk in 13. polk SS-divizije „Prinz Eugen“. Te enote so bile zelo premične in dobro izurjene, von Weichs pa jih je vselej uporabljal na tistem delu jugoslovanskega vojskovišča, kjer je bilo najhuje.

Medtem ko sta se pogovarjala, se je nenadoma oglasil telefon, prek katerega je von Weichs vzdrževal neposredno zvezo z nemškimi vrhovnim poveljstvom.

„Halo, halo...! Tu je feldmaršal Keitel. Ste vi, Weichs?“

„Da, jaz sem Prosim?“ je odgovoril von Weichs.

„Kdaj boste poslali obljubljeni gradivo? Firer ga želi imeti in mi je dejal, da pohitite. Kaj naj mu rečem?“ ga je vprašal feldmaršal Keitel.

„Je že pripravljeno, poslal vam ga bom v nekaj dneh. Pravkar se pogovarjam o tem z Ren-

dulicem,“ je odgovoril von Weichs.

„Katerega dne bo to?“ je še nadalje vprašal Keitel.

„Recimo, šestega maja.“

„Prav, pričakujem ga. Bodite pripravljeni, da vas bo firer poklical poročat. Generalu Rendulicu povejte, naj se tudi on pripravi. Obvestil vas bom, kdaj bo to,“ je dejal Keitel, nato pa je še dodal: „Dobili ste izvidniški bataljon 1. divizije, ki je že na poti iz Skopja. To je vse, kar sem vam želel povedati,“ je končal Keitel.

SKRIVNOST DO ZADNJEGA TRENUTKA

Hitlerju se je očitno mudilo z operacijo „konjev skok“, kajti Keitel je o tem še nekajkrat govoril z Weichsom. Von Weichs je Rendulicu seznanil z vsebino pogovora, ki ga je imel s Keitelom, in mu povedal, da bo skupno z izvidniškim bataljonom iz rezerve vrhovnega poveljstva sedaj imel štiri take bataljone, predvidene za bliskoviti prodor v sedež vrhovnega štaba v Drvarju.

Nato sta se pogovarjala, koliko časa naj bi trajala operacija. Bilo je predvideno, da bi trajala tri tedne, kar bi zadostovalo za uničenje vrhovnega štaba in štabov korpusov, organov in teles nove Jugoslavije, zavezniških misij ter letališč in skladišč okrog Drvarja. Rendulic pa je na vse to pripomnil:

„Najpomembnejši se mi zdi prvi udar padalcev, pa tudi prodor kopenskih enot. Če bo to dobro izpadlo, bo vse drugo razpadlo samo od sebe.“

„Da pa bi to dosegli Rendulic, moramo zagotoviti popolno taktično presenečenje vrhovnega štaba,“ ga je prekinil feldmaršal von Weichs. „Premiki in zbiranje naših enot v predvidenih rajonih morajo ostati za našega sovražnika skrivnost vse do zadnjega trenutka,“ je poudaril Weichs.

„Premike enot bomo težko prikrili, kajti sovražnik ima razvito obveščevalno službo,“ je dejal Rendulic, „z namenom, da bi zagotovili tajnost in presenečenje, bom poprej organiziral posebno operacijo, ki bi mi pripomogla, da bi z nočnimi pohodi pripeljal eno v izhodiščne rajone,“ je pojasnil.

Weichs je še dodal, da ne sme noben nemški vojak ali oficir v enotah zvedeti, kakšna naloga jih čaka, vse do zadnje noči pred operacijo. Če bi koga izmed njih partizani ujeli, zato ne bi mogel ničesar izdati. Hkrati je ukazal Rendulicu, naj izvaja odločne povračilne ukrepe proti prebivalstvu, za katerega je zanesljivo vedel, da bo podpiralo svojo osvobodilno vojsko.

Tito pod Pečino pri Drvarju

Nato sta prešla na vprašanje glede poveljevanja v operaciji „konjev skok“. General Rendulic je predlagal, naj komandant 15. gorskega armadnega korpusa general Ernest von Leyser poveljuje svojim enotam in tistim, ki mu bodo dodane. V zvezi s tem je dejal:

„Toda jaz bom poveljeval osebno vsaki, celo najmanjši enoti, za katero bom ocenil, da lahko doseže uspeh.“

„Strinjam se, Rendulic. Sedaj sem še toliko bolj prepričan v to, da bomo uspeli,“ je dejal von Weichs. „O tem bom govoril tudi s firerjem in mu bom predlagal, naj vam dodeli čim močnejše letalske in padalske enote. Sicer pa bova še videla, kaj o vsem tem meni firer.“

Nato sta se še dogovorila, da se bosta ponovno sestala po Weichsovi vrnitvi iz vrhovnega poveljstva, dotlej pa bo general Rendulic nadaljeval priprave za „konjev skok“.

ZAPLENJENA POŠTA

Pogovor, ki sta ga imela omenjena nacistična komandanta med štirimi očmi, je ostal izza tapaciranih vrat kot največja skrivnost. General Rendulic se je še istega dne vrnil z letalom v Vrnjačko Banjo, da bi v svojem štabu mrzlično pripravil načrt, kako se dokopati do vrhovnega komandanta NOV in POJ. Toda tudi naša obveščevalna služba je dobila nekaj podatkov o tem, s čimer so se nacisti v tistem času najbolj ubadali.

(Dalje prihodnjik)

Jezikovno razsodišče (76, 77)

Plaketa in znamke

„Sestavljena organizacija združenega dela Iskra je v letu 1980 dobila najvišje državno priznanje, nagrado Avnoja. Ze dobro leto delavci Iskre gledamo v pritiščju poslovno-prodajnega centra plaketo, ki jo je Iskra dobila ob podelitvi nagrade. Vse bi bilo lepo, ko bi bila plaketa napisana v boljši slovenščini. Tako pa je tam napisano: SA-STAVLJENI ORGANIZACI-JI... ali ZA RAZVOJ SOCIJALISTIČNE FEDERATIV-NE...“

Če smo že dobili tako priznanje, bi plaketa morala biti napisana brez napak, saj je to stvar trajnega pomena.“

Predsednik osnovne organizacije sindikata „Zbiram znamke in kupujem filatelistične izdaje Skupnosti jugoslovanskih pošt. Na listih z opisom znamk skoraj vselej opazim po nekaj tiskovnih, pa tudi jezikovnih napak. Posebno slab je list za znamke, izdane pred svetovnim nogometnim prvenstvom. Ves čas na primer govori o „nacionalnih moštvih“, slovensko pa temu pravimo državna moštva ali reprezentance. Ali tale stavek: „Prvo in drugo uvrščeno moštvo iz vsake skupine nadaljuje tekmovalje tako, da se od njih formirajo štiri skupine s tremi

moštvi vsaka.“ Slovensko bi bilo to: „Prvo- in drugouvrščeno moštvo...“, da se iz njih sestavijo štiri skupine s po tremi moštvi.“ Med kraji, kjer bodo tekmovalja sta navedeni tudi „Saragozza“ in „Siviglia“ — tako pišejo ti dve mesti samo Italijani. (Pri znamki v spomin pisatelja Senoa je bil francoski dramatik Racine napisan kot Rasin.) Izmed tiskovnih pomot navajam dve: „Na eliminatornih tekmovaljih“ — grdo popačen izraz ki bi seveda moral biti izločilen; in „obrnite se na območno „poštno“ namesto pošto. Ali se ne bi dalo doseči, da bi bila ta besedila napisana v boljši slovenščini?“

Obkraj gre za besedilo v slovenščini, napisano zunaj Slovenije v Beogradu. Lahko verjamemo v dobro voljo tistih, ki pripravljajo ta besedila, in v njihovo željo, da bi bila ta slovenščina dobra. Niso pa našli dobrih prevajalcev, zato napake. Nanje je treba opozoriti, saj sicer tudi izdajatelj ne bi zvedel, da besedilo ni dobro. Plaketa bi se dala hitro napisati na novo, poštna skupnost pa bo gotovo morala najti za prevajanje koga, ki bo v slovenščini dobro pokloval.

Slovenščina pri carini

„Zanemarjanje slovenščine se je tako razpaslo tudi pri nas, da ne vidim več pomoči — in tega smo si sami krivi! So nekateri, ki so že deset in več let pri nas v službi, pa se še niso naučili besede slovensko!“

Ali se res moramo samo Slovenci prilagajati drugim? Zakaj se v Sloveniji, ki je po tranzitu prva v Jugoslaviji, deklaracije in potrdila pišejo v srbohrvaščini?“

Kar omenjate, je boleče, morda pa le ni tako tragično in čisto negativno za slovenščino in Slovence. Res moramo paziti na vsa funkcijska področja našega jezika, da se čez nekaj časa ne bi moglo reči, da se slovensko govori le še v zasebnih govornih položajih; kakor se je svoj čas že reklo, da slovensko govori le nižji sloji, medtem ko so oni drugi uporabljali nemščino.

Konkretno bi za carino v Sloveniji predlagali, naj bi vsak njen uslužbenec odgovoril potnika na meji v slovenščini, npr. s „Potni list, prosim“, ali „Kaj imate priložiti za carinjenje?“ ipd. In če bi nato dobil odgovor npr. v srbohrvaščini, bi srbohrvaško govoreči carinski uslužbenec tudi v Sloveniji mirne duše prešel na srbohrvaščino, Slovenec pa naj bi še naprej uporabljal slovenščino: če je pre-

hajajoči Slovenec, naj bi tudi srbohrvaško govoreči uslužbenec govoril z njim v slovenščini, saj smo do svojih strank vljudni in jim radi ustrezemo z vsem, kar je mogoče.

Tako verjetno ravnamo v primerih, ko se nam ogovorjeni odzove v drugem jeziku, ki ga znamo.

Podobno bi bila na meji v Makedoniji prva carinikova beseda v makedonsčini, drugje spet v srbohrvaščini. Na ta način bodo tudi naši zamejci in zdomci res imeli občutek, da prihajajo domov.

V resnici se marsikateri carinski uslužbenec s srbohrvaščino kot materinščino že potruudi tudi v slovenščini. Se bolj se bo, če bi mu to tudi priporočili, tiskovine pa usposobili za slovenščino, saj to ni težko. Pa bo manj ali nič slabe volje; in toliko več dobre, ki smo je vsi tako potrebni.

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

MARJAN BREGAR

ILIR SE VRAČA

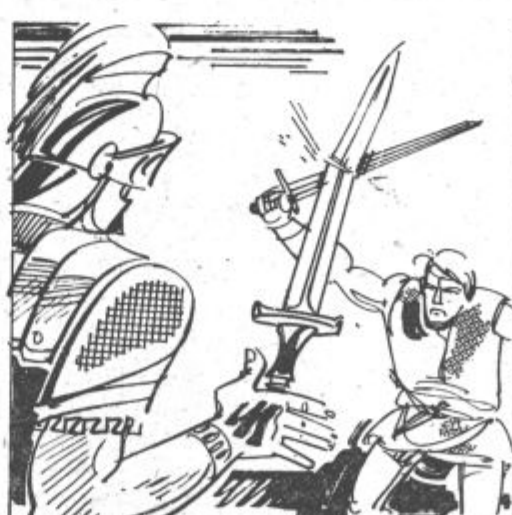
52. Ken je zmedeno strmel v Ursusa, kje se mu je obraz razlezel od sreče. Videl je, kako je mož izdrl meč, ga dvignil visoko v zrak in se razkoračil pred njim...

Kaj je mogel Ken storiti drugega, kot prav to? Kaj drugega, kot da se pripravi na boj, na smešen viteški nastop — v trenutku, ko je v njem gorela ena sama misel, misel na ljubo deklico, ki se ta hip sramotno vdaja pohotnežu — ali pa si v obupu jemlje življenje...?

»Zbudimo se, barbarček!« je dražil Ursus in prvi mlahavi udarci so oklevajoče zazeneli. Po nekaj minutah pa se je Ken vendarle predal ritmu boja in zvenket orožja je postajal živahnejši. Dvigal je na noge vojsko, ki se je v krogu zbirala pred poveljniškim šotorom.

Ursusu se je prej zadovoljni obraz pričel daljšati, kajti fant pred njim je dokazal, da ni začelnik. Videl je; ta boj se utegne kaj čudno končati.

Množica je s kriki spremljala boj in mečvalca sta se boju zapisala z vsem, kar sta premogla: Ursus je sekal s težjo roko in večjo izkušenostjo, Ken pa je odgovarjal s hitrostjo mladeniča in z živalskim instinktom. Pa morda tudi z neustrašenostjo obupanca...

Boj je dosegel vrhunec. Vojska je zadržala dih — in Ursusov meč je navpično poletel pod nebo.

Ti, ki so mu sledili z očmi, so opazili, da se v zraku vrtita — dva kosa!

Vzkliki začudenja so se izvili iz množice, a Ken jih skoraj ni slišal. Kot da se vse to njega ne tiče, je stopil k Ursusu. Ponudil mu je svoj meč.

»Na! Stori z menoj, kar hočeš,« je dejal tiho in pokazal k šotoru, »samo dovoli mi, da jo še enkrat vidim...«

Rudarsko elektroenergetski kombinat Titovo Velenje

Delovne organizacije

Rudnik lignita Velenje

Tozd Jama Preloge
Tozd Jama Pesje
Tozd Jama Škale
Tozd Jamska mehanizacija
Tozd Jamski transport
Tozd Jamske gradnje
Tozd Priprave

Tozd Klasirnica
Tozd Zunanja dejavnost
Tozd Gradbena dejavnost
Tozd Mizarska dejavnost
DS Zračenje
DS Kopalnica
DS skupnih služb

Termoelektrarne Šoštanj

Tozd TEŠ I
Tozd TEŠ II
Tozd Vzdrževanje

Tozd Inženiring
DS Družbena prehrana
DS skupnih služb

Elektrostrojna oprema

Tozd Strojni obrati
Tozd Elektro obrati
Tozd Vodovodno toplovodni obrati

Tozd Krovsko ključavničarski obrati
DS skupnih služb

Sipak

Tozd Plastični izdelki
Tozd Kovinski izdelki in galanterija

DS skupnih služb

Avtoprevoznništvo in servisi Elektrofiltrski elementi Tiskarna

Delovne skupnosti sestavljene organizacije

**Družbeni standard
Zavarovanje**

**Avtomatska obdelava
podatkov
Skupne službe**

Ob 3. juliju – prazniku slovenskih rudarjev in prazniku delavcev Rudarsko elektroenergetskega kombinata Titovo Velenje čestitamo vsem delavcem in upokojencem Rudarsko elektroenergetskega kombinata Titovo Velenje in Rudarskega šolskega centra Titovo Velenje!

*Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi
Rudarsko elektroenergetskega kombinata Titovo Velenje*

Gasilsko društvo Nazarje

Izdatna pomoč krajanov

Nazarski gasilci so vsekakor med najmarljivejšimi v Gornji Savinjski dolini, kar je seveda v industrijskem središču povsem razumljivo in še kako pomembno.

Pestile so jih hude prostorske težave, zato so se pred leti odločili za gradnjo novega doma. Volje jim ni manjkalo, imeli pa so hude težave s pridobivanjem potrebnih dovoljenj. Obupali seveda niso in v lanskem oktobru so pričeli graditi nov objekt. Sodoben dom bodo izročili namenu ob letošnjem prazniku občine Mozirje.

V domu bodo pridobili tri garaže, večnamensko sobo za 120 ljudi, sobo za civilno zaščito, orodjarno z delavnico, sobo za polnjenje

gasilnih aparatov ter druge prostote. Predračunska vrednost te naložbe je 9,3 milijona dinarjev, žal pa ta sredstva zaradi znatnih podražitev ne bodo zadoščala. Denar za dom so si zagotovili s prodajo starega doma in z lesom, ki so ga prispevali krajanje. Gasilci z veseljem poudarjajo, da so povsod naleteli na veliko mero razumevanja, saj jim nikjer niso zaprli vrat. Enaka ugotovitev velja tudi za nazarsko lesno industrijo, gozdno gospodarstvo in druge delovne organizacije, ki so jim izdatno priskočile na pomoč. Pozabiti seveda ne smemo velikega števila prostovoljnih delovnih ur članov društva.

J. P.

Sodoben dom bo za Nazarje velika pridobitev

Kinološko društvo Titovo Velenje

Vzgojili že okoli 100 psov

Kinološko društvo Titovo Velenje so ustanovili leta 1974.

Ko so ljubitelji štirinožcev pred osmimi leti ustanovljali svoje društvo, gotovo niso pričakovali, da se bo število članstva od 35 povečalo na okoli 120. Glavna naloga društva je vzgajanje različnih vrst psov za obrambne namene, za reševanje izpod lavin (snežnih zame-

Ivan Osetič

to), za specialno iskanje. Najše društvo je zelo prizadevno, delovni program bogat in zanimiv. V društvu imamo največ nemških ovčarjev — kar 80. Seveda vsi z rodovnikom. Nekaj imamo škotskih in kraških ovčarjev, pasmo doberman, veliki šnaucer, nekaj dalmatincev, ruskih hriov, boksarjev in več vrst pudljev. Največ pozornosti namenjamo urjenju naših štirinožcev za pomoč pri raznih elementarnih nesrečah in drugih akcijah. Vsako leto pripravimo šestmesečne tečaje. Šele po uspešno opravljenem izpitu lahko pes dobi vzrejno dovoljenje," je povedal predsednik kinološkega društva Titovo Velenje Ivan Osetič.

Prijetno in lepo je delati v takem društvu, kjer se prizadevno vključujejo v načrtovane naloge vsi člani. In to za naše kinologe lahko resnično potrdimo. Za potrebe šolanja ima društvo na voljo lastne kadre, saj poleg urjenja štirinožcev

največ pozornosti namenjajo izobraževanju članov. Tako prizadevno delo se jim obrestuje. Odkar društvo obstaja, so vzgojili že okoli 100 psov, ki jih lastniki lahko uporabljajo za obrambne namene, varovanje objektov, predmetov in še kaj. Tudi bera priznanj in pokalov je kar ogromna. V letu 1980-81 so imeli v svojih vrstah republiškega prvaka B lige, le leto dni kasneje pa so bili tretji.

Trije njihovi štirinožci so zelo uspešno opravili izpit za iskanje izpod ruševin. Toda, to še ni vse. Da dosejajo tako dobre rezultate, je potrebno mnogo trdega dela in dobre volje, ki pa je pri članih kinološkega društva ne manjka. Za urjenje psov imajo urejen poligon. V tem letu bi ga radi dopolnili še s potrebnimi pripomočki za vadbo reševanja izpod ruševin. „Večkrat je treba krepko poprijeti za delo,

ostiti poligon, ga urediti ter narediti potrebno „orodje“ za vadbo psov. Vsako leto pripravimo ocenjevanje psov vseh pasem, kakšno tekmovanje, za kaj drugega pa nimamo dovolj denarja, saj ta denarnost zahteva kar precej denarja. Tega naše društvo nima prav veliko. Nekaj sredstev dobimo od Tovarne gospodinske opreme Goronje, SLO in delovna organizacija RŠC — tozr Rudarski praktični pouk. Solmina in članarina še zdaleč ne zadostujeta. Obleka, ki jo ima maskar in rokav nas veljata 22 tisočakov, kar za takšne društvo, kot je naše, ni prav malo," je poudaril Ivan Osetič.

Nahov delovni program za to leto je zelo bogat in zanimiv. Poleg prednostne naloge, to je urjenja psov, bodo vsi skrb namenili pridobitvi lastnih delovnih prostorov, dopolniti poligona za reševanje

izpod ruševin, trudili se bodo „spraviti pod streho“ vsaj eno tekmovanje A lige, seveda pa si bodo prizadevali pridobiti v svoje vrste čimveč novih članov in s tem kvalitativnih psov. Trd oreh pa jih čaka pri iskanju večjih travnatih površin v bližini poligona za organiziranje tekmovanj, saj jih lastniki zelo neradi posojajo. Seveda pa to še ni vse. „Tavanje psov po mestu in podeželju ne ogroža samo prometa, živali, ampak je lahko zelo nevarno takšen pes tudi človeku. Najpogosteje prav ti psi prenašajo nalezljive bolezni, ki so človeku tudi smrtno nevarne. Zato se bomo trudili vplivati na občane, da bi lastniki psov skrbeli za svoje ljubljence tako, kot se za pasje življenje spodobijo in preprečili njihovo tavanje," je dejal predsednik kinološkega društva Titovo Velenje Ivan Osetič.

T. P.

Svoje štirinožce vzgajajo predvsem za obrambne namene (posnetek: I. O.)

TIK pred zdajci za otroško hrano Frutek

Poskusna proizvodnja nove otroške hrane v Fructalu, o kateri smo že pisali, je stekla. Novi, najmodernejši stroji, že polnijo male in velike steklene lončke s pripravljeno hrano za dojenčke. Morda vam je, če imate majhnega otroka, zdravnik v dispanzerju tudi že ponudil nov izdelek Fructala na poskušnjo. Proizvajalci otroške hrane so seveda ljubosumni na svoj izdelek. Zato postopek za pripravo, zlasti če so ga sami razvili, ostaja navadno skrivnost. Pa vendarle bomo tokrat malce pokukali v halo, kjer nastaja Frutek, in s pomočjo prijazne tehnologinje razgrnili, kolikor se bo pač dalo, sliko o tem, kaj se dogaja od trenutka, ko tovornjak s svežo zelenjavo zapelje na dvorišče Fructala, do trenutka, ko skozi ista vrata odpelje drugo vozilo, naloženo s trdno zaprtimi, v plastične ovoje zavarjenimi lončki Frutka.

Sestavine morajo biti sveže in izbrane

Zelenjavo — blitvo, mlad fižol in grah — delavke skrbno preberejo in pregledajo, tako da gre v predelavo samo resnično sveža, izbrana površina. Meso, ki ga pripeljejo iz pivškega perutninarskega kombinata, je pregledano že v klavnici in po predpisih odležano, pa tudi sadna kaša, ki je spravljena v Fructalovih hladilnicah, je iz zdravega, izbranega sadja.

Sadje, zelenjava in meso se najprej znajdejo v mlinih, ki napravijo iz teh sestavin drobnejšo ali bolj zrnato kašo — odvisno

pač od tega, kateri hrani bo namenjena, tisti za čisto majhne ali tisti za že malo večje dojenčke. Iz mlina odteče zmes v bazene, kjer jo avtomatski mešalci neprestano mešajo, da ne nastanejo usedline, ampak ostane zmes enakomerno gosta do trenutka, ko elektronski računalnik natanko odtehta potrebno količino vsake sestavine in »ukaže« atomatski napravi, da napolni lonček.

V tem trenutku je hrana že tudi termično obdelana, temeljito je izsesan ves zrak in ko se lonček napolni, ga je treba le še vakuumsko zapreti.

Nadzor je izredno pomemben

Izdelava in predelava hrane ter pijač je izredno občutljiva zadeva, saj tod nastajajo proizvodi, ki gredo skozi želodec in so torej tako kot malokateri drugi lahko nevarni človekovemu zdravju.

To seveda še toliko bolj velja za otroško hrano, saj je otrok dosti bolj občutljiv za različne klice, bakterije in mikrobe. Zato je higienski nadzor pri proizvodnji te hrane še ostrejši in bolj potreben.

Da so zelenjava, sadje in meso skrbno pregledani in da morajo biti ne le popolnoma zdravi, marveč tudi organoleptično neoporečni, smo že napisali. Vendar je to premalo: pod stalnim nadzorom morajo biti tudi ljudje, ki hrano pripravljajo. Tako so za delavce in delavke iz obrata za Frutek ob-

vezni redni pregledi, kjer preverjajo, če nimajo kakšne bolezni, ki bi se lahko prenašala s hrano. Laboratorij pred vsakim polnjenjem opravi mikrobiološko kontrolo strojev: šele, ko je potrjeno, da na njih ni nobenih klic, se proizvodnja lahko prične.

Ko je hrana že narejena in spravljena v kozarčke, vzamejo nekaj naključnih vzorcev in jih pet dni izpostavijo temperaturi 37° Celzija — torej temperaturi, pri kateri bi se bakterije najugodnejše razvijale in jih ne bi mogli spregledati, če bi zašle v hrano. Če bi se zgodilo, da bi jih odkrili, bi uničili vso proizvodnjo tistega dne; sicer pa pustijo hrano še teden dni v karanteni (skupno traja karantena torej štirinajst dni), šele potem zložijo kozarčke na podstavke, neprepustno zavarijo okoli njih plastično folijo in jih zapro še v kartonske škatle. In Frutek gre lahko na pot.

Frutek za dva obroka

Še tole je dodala tehnologinja, ko smo odhajali čez tovarniško dvorišče:

Frutek je dobro termično obdelan in vakuumsko zaprt, tako da na sobni temperaturi zdrži lahko leto dni, ne da bi se pokvaril.

Torej ga ni treba dajati v hladilnik — razen v enem primeru. Če namreč otrok ne pospravi vse hrane, lonček lahko spet zaprete in spravite ostanek hrane do naslednjega obroka. In takrat je dobro, da hrana počaka v hladilniku.

KOLEDAR

Četrtek, 1. julija — JULIJA
 Petek, 2. julija — OTON
 Sobota, 3. julija — TOMAZ
 Nedelja, 4. julija — DAN
 BORCA
 Ponedeljek, 5. julija — CIRILA
 Torek, 6. julija — MARIJA,
 Sreda, 7. julija — DAN IZ-
 GNANCEV

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM VELENJE

Četrtek: dnevni — dr. Grošelj;
 nočni — dr. Lešnikova;
 Petek: dnevni — dr. Kunej;
 nočni — dr. Kunej;
 Sobota: glavni dežurni — dr.
 Zupančič; notranji dežurni — dr.
 Hrašnikova;
 Nedelja: glavni dežurni — dr.
 Zupančič; notranji dežurni — dr.
 Hrašnikova;
 Ponedeljek: dnevni — dr. Žič-
 kar; nočni — dr. Blatnik;

ZDRAVSTVENI DOM ŠOŠTANJ

28. 6. dr. Pirtovšek
 29. 6. dr. Štupar
 30. 6. dr. Štupar
 1. 7. dr. Pirtovšek
 2. 7. dr. Dovšak
 3. 7. dr. Dovšak
 4. 7. dr. Dovšak

ZBOZDRAVSTVENI DOM VELENJE

Sobota: dr. Petkova, Koroška
 31. Titovo Velenje;
 Nedelja: dr. Petkova, Koroška
 31. Titovo Velenje.

MALI OGLASI

PRODAM Rogov pony ex-
 press. Informacije po telefonu
 850-134.

PRODAM nov izmenjevalec
 toplote. Lipičnik, Lilijska 6. Pesje,
 Titovo Velenje.

UGODNO PRODAM zlojli-
 vo ležišče z jogi vložkom, elek-
 trični štedilnik in nerjaveče pomi-
 valno korito. Informacije po tele-
 fonu 851-182 — popoldan.

UGODNO PRODAM šotor za
 4 osebe, star štiri leta. Informacije
 pri Guček, Šaleška 2b, ali po te-
 lefonu 851-577.

PRODAM WV-1500 skupaj ali
 po delih ter nova okna s polknami
 100 x 80—10 kosov. Telefon
 881-088.

ATRIJSKO HIŠO zgrajeno do
 V. gradbene faze, skupaj 334 m², v
 Titovem Velenju, Bevče — Gori-
 ca, prodam. Ponudbe pošljite na
 upravo lista pod šifro »Čim prej«

IŠČEMO osebo za varstvo 6
 mesecev starega otroka na domu.
 Ugodno prodam otroško poste-
 ljico, voziček in zibko. Naslov v
 uredništvu.

PSIČKO nemško ovčarko z
 rodovnikom, staro 2 meseca,
 prodam. Zgornje Grušovje 21,
 Sempeter.

PRODAM zastavo 750 po del-
 lih. Naslov v uredništvu.

PRODAM registrirano priko-
 lico za avtomobil, uporabno tudi
 za kampiranje. Telefon 062
 841-440.

PRODAM spalnico. Informa-
 cije po telefonu 852-046

UGODNO PRODAM gumi-
 jast čoln Sport Beograd za 4 osebe
 z motorjem Tomos 4. Cena 3 M.
 Vzajem tudi gradbeni kredit.
 Informacije po telefonu 851-300
 interna 545 (dopoldan)

PRODAM nove iverne plošče
 in terpol v ploščah. Informacije
 po telefonu 852-683 od 19.—21. ure.

PRODAM barvni TV SELEC-
 TOMATIC, Franc Antlej, Grego-
 ričičeva 24, prtiličje, Titovo Ve-
 lenje. Telefon 850-920.

ŠOTOR za štiri osebe Induplati
 »KRK« prodam. Naslov v ure-
 dništvu.

UGODNO PRODAM: Foto
 aparate Porst F x 4, Jashica
 Elektr. TX, dvooka (6 x 6), Jashi-
 ca 124 B Mat, Segula 2,8 f 50
 mm. Objektiv: širokokotni,
 teleobjektiv 135 mm, konven-
 ter 2 x M 42 mm, fleš Voiglander
 V 38 RES, svetlometer Leningrad
 „2“, stojalo, stojalo Kvaliti, in
 fototorbo. Informacije dobite po
 telefonu 850-400 int. 04.

PRODAM malo karamboliran
 osebni avto golf, letnik 1982, Edi
 Dežman, Koroška 8 c, Titovo
 Velenje, telefon 850-964.

PRODAM osebni avto R-4, letnik
 1975, Primož Marinšek, Kajuhova
 7, Šoštani, (Nasproti črnalke)

GRADBENI LES-fosne, deske
 poceni prodam Foto Paik, Titovo
 Velenje, Celjska 47 a.

MINI COMPONENTE Diasound
 2 x 50 W z deklaracijo prodam.
 Vojko Travner, Kersnikova 17,
 Titovo Velenje.
 MLAD PAR išče garsonjero ali
 sobo v Titovem Velenju. Ponudbe
 pod šifro: „Redna plačnika“
 LOVSKA DRUŽINA VELENJE
 SPOROČA, da se je na njeno
 območje zatekla lovska psička
 pasme brak-jazbečar, jelenje rjave
 barve, številka v ušesu nečitljiva.
 Lastnik dobi psičko na naslovu:
 Mavsar — Delčnjak, Kajuhova 8,
 Titovo Velenje.

KINO

REDNI KINO VELENJE

Petek, 2. 7. ob 18. in 20. uri
 YENKIJI — ameriška ljubezenska
 drama. V gl. vlogi: Richard Gere.
 Sobota in nedelja, 3., 4. 7. ob 18.
 in 20. uri VAMPIRJEVE LJUBI-
 CE — angleška grozljivka. V gl.
 vlogi: Ingrid Peet
 Ponedeljek, 5. 7. ob 18. in 20. uri
 KRVNA BRATA — nemški
 western. V gl. vlogi: Gojko Mitič
 Torek, 6. 7. ob 18. in 20. uri
 SVINČENA BRIGADA — jugo-
 slovenski. V gl. vlogi: Miralem
 Zupčević.

Sreda, 7. 7., ob 18. in 20. uri
 NOČI STRIP-TIZA — kanadski
 dokumentarni.

Četrtek in petek, 8., 9. 7., ob 18.
 in 20. uri ZADNJI METRO —
 francoska drama, v gl. vlogi:
 Catherine Deneuve.

Petek, 9. 7., ob 10. uri MEGLA
 — ameriška grozljivka, v gl. vlogi:
 Adrienne Barbeau.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 8. 7., ob 20. uri NOČI
 STRIP-TIZA — kanadski doku-
 mentarni.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 3. 7., ob 19.30 VSI SMO
 BILLI HIPPIJI — ameriški, v gl.
 vlogi: Michael O'Keane.

Nedelja, 4. 7., ob 17.30 in 19.30
 YENKIJI — ameriška ljubezenska
 drama, v gl. vlogi: Richard Gere.

Ponedeljek, 5. 7., ob 19.30
 VAMPIRJEVE LJUBICE —
 angleška grozljivka, v gl. vlogi:
 Ingrid Peet.

Sreda, 7. 7., ob 19.30 SVINČE-
 NA BRIGADA — jugoslovanski, v
 gl. vlogi: Miralem Zupčević.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 2. 7., ob 20. uri YE-
 SENIA — mehiški ljubezenski,
 v gl. vlogi: Jaqueline Andre.

Torek, 6. 7., ob 20. uri
 YESENIA — mehiški ljubezenski,
 v gl. vlogi: Jaqueline Andre.

Torek, 6. 7., ob 20. uri
 VAMPIRJEVE LJUBICE —
 angleška grozljivka.

Petek, 9. 7., ob 20. uri NOČI
 STRIP-TIZA — kanadski doku-
 mentarni.

PRIREDITVE

Kulturni center
Ivana Napotnika

Dom DPO KONOVO — v soboto,
 3. julija, ob 20. uri bo v domu
 DPO na Konovem gostovalo „Gle-
 dališče brez tretjega“ iz Kopra s

komedijo Andreja Jelačina: PIK-
 NIK S TVOJO ZENO. Igrata
 Marija in Andrej Jelačin. Vstopni-
 na 50 din.

V razstavnem prostoru Kulturne-
 ga centra „Ivan Napotnik“ je
 odprta razstava likovnih del šaleš-
 kih likovnih ustvarjalcev na rudar-
 sko temo. Razstava je odprta vsak
 dan od 9. do 13.

Na velenjskem gradu je odprt
 prenovljen muzej slovenskih
 premogovnikov. Na voljo je tudi
 nova brošura o tem muzeju. Odpr-
 te so tudi vse ostale muzejske in
 galerijske zbirke na velenjskem gra-
 du. Ogled je možen vsak dan od
 9.—12. in od 15.—18. Ob nedeljah
 je muzej odprt od 9.—12.

Na Graški gori je odprta spomin-
 ska soba XIV. divizije. Tu si lahko
 ogledate tudi spomenik „Nošenje

ranjenca“, ki ga je izdelal mojster
 kipar Antun Augustinčič.

V Topolšici je odprta spominška
 soba kapitulacije 1945.

V Šoštanju je odprta stalna
 galerija umetniških del kiparja Iva-
 na Napotnika.

Tečaj jadrnanja na deski

Na Plevelovem jezeru je spet navdse
 živahno, saj mnogi občani preživljajo
 proste popoldneve na jadrnanju z desko.
 Poleg tega je jadralni klub „V“ iz Tito-
 vega Velenja spet organiziral enote-
 denske začetne in nadaljevalne tečaje
 jadrnanja na deski, te pa bo dopolnil še s
 tečajem ob koncu tedna. Člani kluba
 imajo pri tečaju popust.

Vsako, ki se želi naučiti spretno
 ravnati z jadrnalno desko, se lahko vpiše
 v tečaj vsak petek med 17. in 18. uro v
 klubskih prostorih ob Plevelovem je-
 zeru.

Minevajo štiri leta
 od tistega žalostnega dne,
 ko je za vedno nehajlo bitni
 naše JOŽICE mlado srce.

V SPOMIN

Jožici Hudournik

Težka in boleča resnica, da te ni več med nami, je bila toliko večja ob poroki tvojega brata
 Tonija.
 Vsem, ki se naše Jožice še spominjate, prižigate svečko, položite šopek — iskrena hvala!

V tih žalosti tvoji najdražji: mama, ata in brat Toni z Danico.

Vsem njegovim nekdanjim sošolcem in številnim prijateljem sporočamo
 žalostno vest, da je 9. junija 1982 v Bonnu umrl naš dragi

Karl Werbnigg

roj. 1925

Pokopan je bil 14. junija 1982 v Niederholtorfu.
 Boleča je misel, da ga nikoli več ne bo v Šoštanju, kamor je tako rad prihajal, in ki mu je bil tako drag.
 Spomin na Karlja bo ostal živ in večen v naših srcih.

Žalujoci: Slavka Gusič z družino in mamo ter družini Slomšek in Šuk.
 Šoštanj, 21. 6. 1982

ZAHVALA

Dan pred devetindesetimi letom nas je nenadoma in mnogo prezgodaj
 zapustila žena, mati, stara, mama in sestra

Alojzija Oštir

roj. Mevc iz Raven

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so nam v najtežjih
 trenutkih pomagali, izrekli sožalje ter darovali vence in cvetje.
 Hvala tudi pevcem iz Gaberka, govornikom in duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: mož Ivan, sin Matko, hčerke Lojzka, Ivica in Dragica z družinami, sestra in bratje z
 družinami in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega moža in ataja

Franja Židova

z Jenkove 11 v Titovem Velenju

se iskreno zahvaljujemo za nesebično pomoč ob najtežjih trenutkih vsem sosedom, prijateljem in
 znancem.
 Iskrena hvala govorniku in duhovniku za opravljen obred. Vsem darovalcem vencev in cvetja,
 sodelavcem RSC in zasebnemu obrtniku Janu ter sostanovalcem v bloku še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: Žena Marija, hči Snežana in sin Sašo.

REK Elektrofitrski
elementi

p. o., Družmirje, p. Šoštanj

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA PROSTA DELA IN NALOGE

NK delavci (4 moški)

Pogoji: odslužen vojaški rok
 NK delavec, 30 dni poskusnega dela
 delovno razmerje se sklepa za določen čas

Kandidati naj vložijo pismene prošnje v roku 15 dni od objave
 na naslov REK — DO „EFE“ Šoštanj, Komisiji za delovna
 razmerja, 63325 Šoštanj, Družmirje 20.

O izbiri bomo vse prijavljene obvestili v roku 30 dni po
 preteku objave.

Vzgojno-izobraževalni zavod Velenje

Vodnikova 3
 63320 Titovo Velenje

Kadrovsko-personalna služba VIZ

Objava prostih del in nalog

Komisija za delovna razmerja VIZ Velenje, TOZD Osnovna
 šola bratov Letonje, Šmartno ob Paki 117 objavlja naslednja
 prosta dela in naloge:

— hišnika-kurjača, za nedoločen čas, s polnim delovnim ča-
 som, z nastopom dela 1. 8. 1982.
 Pogoj: Dokončana poklicna šola lesne ali kovinarske smeri.

— Učitelja glasbene in likovne vzgoje, za nedoločen čas, s
 polnim delovnim časom, z nastopom dela 1. 9. 1982.
 Pogoj: Predmetni učitelj likovne in glasbene vzgoje, z
 opravljenim strokovnim izpitom, lahko tudi pripravnik.

Za obe objavljeni prosti deli velja 15-dnevni rok za prijavo in
 prav tako 15-dnevni rok za odgovor kandidatom.

Kandidati naj prošnje z dokazili o izpolnjevanju pogojev poš-
 lejo na gornji naslov, v zaprti kuverti in z oznako „komisiji za
 delovna razmerja“.

VEKOS

DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo
 Vekos n. sub. o. Titovo Velenje, Koroška 37 b

TOZD komunalna oskrba
 TOZD toplotna oskrba
 TOZD stanovanjska oskrba

VEKOS Titovo Velenje toz Toplotna oskrba obvešča po-
 rabnike tople vode na področju mest Titovega Velenja in Šoštanja,
 da zaradi rednega letnega remonta toplotnih naprav ne bo tople
 vode od sobote, 3. 7. do ponedeljka, 5. 7. 1982

Prosimo za razumevanje!

Rudarski šolski center
 VELENJE
 neom. sub. odgovornost

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
TOZD ELEKTRO

RAZPISUJE

za september 1982 naslednje tečaje tujih jezikov:

1. Angleški jezik I. stopnja in angleški jezik III. stopnja
2. Nemški jezik I. stopnja in nemški jezik III. stopnja

Titovo Velenje

Ob prazniku rudarjev

Tudi v naslednjih dneh bodo v središču Šaleške doline številne prireditve namenjene letošnjemu dnevu rudarjev.

Ze popoldne ob 16. uri bo v Rdeči dvorani ženski rokometni turnir, jutri popoldne na se bodo ob 17. uri v domu kulture sešli na slavnostno sejo člani delavskega sveta sozda REK. Na njej bodo podelili priznanja delavcem, ki že 20 let združujejo delo v posameznih organizacijah velenjskega kombinata. Zvečer ob 19. uri bo na Titovem trgu kulturni program, v pozdrav prazniku pa bodo na okoliških vrhovih zadoneli strelci iz možnarjev. Po stari navadi bo 3. julij naznanila budnica godbenikov, ob 8.30 pa bo s Titovega trga krenil sprevod proti kotalkališču, kjer bo osrednja proslava ob letošnjem dnevu rudarjev. Združena bo s tradicionalnim skokom čez kožo mladih rudarjev. Če bo deževalo, bo proslava v Rdeči dvorani. Nato se bodo rudarji in drugi delavci velenjskega kombinata zbrali na tovariškem srečanju pri velenjskem gradu.

V počastitev praznika rudarjev bo v soboto in nedeljo na kotalkališču v Titovem Velenju tekmovanje v kotalkanju za rudarsko svetilko. V soboto se bo začelo ob 15. uri, v nedeljo pa ob 8. uri.

Tudi rudarski balinarski klub bo v soboto dopoldne organiziral tekmovanje v balinanju, ljubiteljske atletike pa bodo lahko preživeli torek, 6. julija popoldne ob atletski stezi, kjer bo s pričetkom ob 16. uri mednarodni atletski miting.

Era Velenje

Obiranje ribeza

V Erini Lastni proizvodnji — družbena enota Velenje poleg ostalih kultur pridelujejo na 60 arih tudi črni ribez. Zaradi izrojenosti nasada in neprimerne sorte so morali zaposleni v spomladanskem času obseg proizvodnje zmanjšati. 30 arov pa so sedaj sprostil za proizvodnjo krme za živino.

Pridelovanje črnega ribeza je zelo zanimivo in donosno. Vendar zaradi omejenih površin v tej delovni enoti nimajo možnosti, da bi povečali proizvodnjo te kulture. V dolgoročnem programu razvoja predvidevajo, da bodo z rektivacijo zemljišč pridobili nove obdelovalne površine in jih namenili proizvodnji črnega ribeza. S proizvodnjo črnega ribeza se ukvarjajo tudi zasebni proizvajalci v združeni enoti v Šmartnem ob Paki.

Hladno vreme v času cvetenja je povzročilo slabo oploditev, posledica tega pa je seveda zmanjšanje tege pridelka. Kot predvidevajo, bodo obiranje ribeza na Turmu pričeli 12. julija. Za kilogram obranega ribeza bodo obiralci prejeli 8 dinarjev. Na območju Šmartnega ob Paki pa bodo pričeli odkup te kulture v ponedeljek, 5. julija, po potrebi tudi v Šoštanju.

Zadnja vest

Blok V znova obratuje

Iz šoštanskih termoelektarn so nam poslali razveseljivo sporočilo. V torek, točno ob 15.28, dan pred rokom, so uspešno končali poldrugi mesec trajajoča vzdrževalna dela na bloku V, ki ima moč 345 megavatov.

Kako zahtevna in obsežna so bila, pove podatek, da jih je vsak dan opravljalo 500 delavcev. Najbolj obrabljen je bil kurilni sistem kotla zaradi kurjenja s premogom od drugod. Blok V je v dveh letih nepretrganega obratovanja pokuril 3 milijone ton premoga, od tega 750 tisoč ton od drugod. Med vzdrževalnimi deli so vgradili nove dušilce zvoka in tako ne bodo več motili okolice z neprijetnim hrupom. Naslednja vzdrževalna dela bodo opravili čez dve leti.

Z uspešno opravljenimi vzdrževalnimi deli, in to pred rokom, so delavci šoštanskih termoelektarn dali svoj prispevek k 12. kongresu ZKJ.

Šaleška dolina

II. likovna kolonija

Ob letošnjem prazniku velenjskih rudarjev in delavcev Reka se vrstijo tudi razne kulturne prireditve. V knjižnici kulturnega centra Ivana Nopotnika so med drugim odprli razstavo del udeležencev II. likovne kolonije o rudarjenju. Ob otvoritvi je o delih, ki jih je razstavilo osemnajst udeležencev kolonije, spregovoril dr. Cene Avguštin

in med drugim dejal, da je kakovost letošnjih del najboljša spodbuda, da bo kolonija živela naprej. Za to se je zavzel tudi predsednik poslovnega odbora sozda Rek Slavko Janežič, ki se je hkrati zahvalil vsem Šaleškim likovnikom za takšen prispevek k praznovanju 3. julija, dneva rudarjev.

Razstava je po besedah Cene Avguština pokazala lep napredek v samorastniškem snovanju.

Industrijska gasilska četa Rek

Pol stoletja dela

V soboto zvečer so člani industrijske gasilske čete REK Titovo Velenje v delavskem domu slovesno proslavili 50-letnico uspešnega delovanja. Ob tako pomembnem jubileju so ocenili prebrano pot in izrekli priznanje številnim neumornim članom društva, katerih zaslug je, da je društvo danes sodobno opremljeno in usposobljeno.

V Rudniku lignita so gasilsko društvo torej ustanovili leta 1932. Prizadevni ustanovitelji so takoj pričeli nabavljati opremo in orodje, ki ga je na zahtevo društva morala plačati rudniška uprava. Kmalu po ustanovitvi so že kupili osemsedežni avto, dve leti kasneje pa novo motorno brigalno. Ob izpopolnjevanju opreme so vzorno skrbeli za strokovno usposabljanje in številno pevski članstva. Društvo je namreč že leta 1935 stelo več kot 100 članov, ki so skrbeli tudi za družbeno življenje med rudarji in prebivalci okoliških krajev. Imeli so petindvajset članski pevski zbor, ki je z lepo slovensko pesnjico nastopal vsepovno. Vihra druge svetovne vojne je delovanje društva seveda prekinila, precej članov pa je žrtvovalo svoja življenja za svobodo.

Po osvoboditvi so se takratni člani z vso vnemo, ki je bila značilna za poveljno obdobje, lotili obnove delovanja društva. Vseskozi so se zavedali, da je njihovo osnovno poslanstvo varovanje družbenega in osebnega premoženja, predvsem pa najdragocenejšega — človeških življenj. Tudi po vojni se je število članov nenehno večalo, zato so

se leta 1948 odločili, da ustanovijo novi društvi iz teh krajev, ki so bili prej člani rudniškega društva. V tem letu so pričeli obnavljati in razširjati tudi gasilski dom. Dela so končali leta 1952, ko so ob dvajsetletnici razvili tudi društveni prapor.

Hitremu razvoju požarnovarnostne in reševalne opreme zaradi omejenih gnotnih možnosti niso uspeli vedno slediti, čeprav velja poudariti, da so s pomočjo rudnika in krajanov danes solidno opremljeni in predvsem usposobljeni, kar je poročstvo za nadaljnje uspešno delo. Želijo si, da ne bi nikoli posredovali, kljub temu pa se na morebitno ukrepanje pripravljajo z vso vnemo.

Društvo je v svoje vrste vseskozi vključevalo tudi mlade in tako vzgojilo zavzete gasilce in vzorne družbene delavce. Zavedajo se, da so pomembna sestavina družbene samozasčite in se zato vključujejo v vse ostale oblike priprav na varovanje pridobitev naše socialistične revolucije. Delo je tisto, ki jih krepki in povezuje na tem in vseh ostalih področjih.

Ob visokem jubileju so številnim članom podelili visoka gasilska odlikovanja. Industrijsko gasilsko društvo REK in Franc Špehsta prejela gasilsko odlikovanje 3. stopnje, Marja Pogorevc gasilsko plamenico 3. stopnje, Franc Dimec gasilsko plamenico 2. stopnje in Stefan Novničič gasilsko plamenico 1. stopnje. Poleg tega so podelili še vrsto plaket kolektivom, sosednjim društvom in številnim posameznikom.

Razvitje prapora IGD — Rek

V torek popoldne je nekatera območja Slovenije zajelo zelo hudo neurje s točo in povzročilo

ogromno škodo na kmetijskih pridelkih. Takole pa je bila s točo pokrita Slovenika.

Ne gre naprej

Trebeliško — motokros

Niso bili kos progi

Na Trebeliškem je bila v nedeljo že petnajsta dirka za državno prvenstvo, odkar so člani avtomoto društva Šaleška dolina v glavnem s prostovoljnimi delom zgradili lep motokros center. Društvo je namreč organiziralo letošnjo peto dirko za državno prvenstvo v kategoriji motorjev do 125 ccm. Toda tokrat niso imeli sreče z vremenom. Doselej še nikoli ni bila proga za tekmovalce tako težavna, kot v nedeljo. Zaradi močnega dežja je bila zelo razmočena in blatna. Od motokrosistov je resnično zahtevala nadčloveške napore

in marsikateri gledalec si je ob spremljanju vožnje tekmovalcev dejal, da se ne bi nikoli ukvarjal s tem športom. Toda motokrosisti so mladi in pogumni ljudje, ki imajo v nogah že kilometre in kilometre prevoženih prog. V nedeljo pa so bili v boju z naravo nemočni. Tekmovalna žirija je v tretji finalni vožnji tekmo prekinila.

Za to se je odločila v skrbi za varnost motokrosistov, saj motorji od nekaterih tekmovalcev nikakor niso bili kos najvežji vzpetini na Trebeliškem. Ko je zmagovalec

prve vožnje, Drago Predan iz Orehove vasi, „ušel“ vsem za dva kroga, so dirko prekinili. Tako določa tudi pravilnik. Podobno se je zgodilo pred nedavnim na četrti dirki v Trzihu, vendar s to razliko, da so tam tekmo prekinili že med prvo vožnjo in je zato seveda niso mogli upoštevati pri točkovanju za državno prvenstvo. Zmagovalec nedeljske dirke na Trebeliškem je postal tako Drago Predan, na drugo mesto se je uvrstil Urbanija FAM, Lukovica, 3. Pečjak, Št. Vid pri Stični, 4. Segula, Čakovec in 5. Koritnik, Slovenija avto.

Prometna bodica

Znak je spet odkrit

V prejšnji številki smo vam v članku na zadnji strani zastavili vprašanje, Kje je prometni znak in kaj predstavlja. Naj povemo, da smo posnetek napravili pred ostrim, pa tudi nevarnim levim ovinkom na cesti Selo—Salek. Prepričani smo bili, da nihče (ali skoraj nihče) ne bo odkril prometnega znaka, saj je bil dobro skrit v grmičevju. V redakciji nismo dobili nobenega odgovora, kar ne pomeni, da naš posnetek ni naletel na plodna tla. Morda le uro ali dve za tem, ko smo ga napravili, je nekdo posekal grmičevje okrog znaka. Sedaj je spet viden. Tako je bila uganka razvozšana še pred izidom posnetka v našem tedniku.

Tega smo seveda veseli, čeprav se sprašujemo, zakaj tisti, ki znake postavlja, ne poskrbi, da bodo vedno vidni.

Pred rudarskim praznikom

Veliko gasilsko tekmovanje

V splet prireditev ob bližnjem rudarskem prazniku je sodilo tekmovanje industrijskih gasilskih enot iz vse Slovenije in društev velenjske občine, ki so ga v nedeljo pripravili na nogometnem igrišču ob jezeru.

Med dvanajstimi industrijskimi

enotami je bila najboljša ekipa iz Sečovelj, ki je zbrala 911 točk. Za njo so se zvrstile naslednje enote: Mežica 906, Elektrarna Trbovlje 897, Hrastnik 888, REK Titovo Velenje 884,5 itd.

Za občinske naslove so tekmovala društva v treh konkurencah.

Vrstni red — ženske: 1. Bevče, 2. Smartno ob Paki, 3. Salek I 680, 4. Salek II, 5. Sentilj I itd.; moški do 30 let: 1. Smartno ob Paki I, 2. Salek I, 3. Smartno ob Paki II; moški nad 30 let: 1. Titovo Velenje, 2. Bevče, 3. Salek II itd.

Zenini in neveste, ki so medtem postali že možje in žene na letošnji Ohceti v Ljubljani, so pred srečnim DA obiskali tudi Tito-

vo Velenje. Dobro uro so bili gostje na vrtu pred vilo Herberstein, kjer jim je predstavnik turističnega društva spregovoril

o turističnih zanimivostih našega mesta in jim seveda zaželel, da to ne bi bil njihov zadnji obisk.

Veblagovnica

nama

Titovo Velenje